Annus II. - Vol. II Die 15 Februarii 1910. Num. 2.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

I. *Acta Pii PP. X:* Epistolae, pag. 49. — II. *S. C. S. Officii:* Indultum pro Tertiariis et Confratribus Ord. Redempt. B. M. V. de Mercede, pag. 55. — III. *S. C. Consistorialis:* Circa competentiam relate ad matrimonia mixta, pag. 56; circa relationem S. Sedi exhibendam ab alumnis Collegii Iosephini, pag. 56; nominationes Episcoporum, pag. 57. — IV. *S. C. Concilii:* Interpretationis decreti « Cum recenter », pag. 58. — V. *S. C. de Religiosis:* De Religiosis ad militiam vocatis, pag. 60; dubia circa clausuram, pag. 62; declaratio circa decretum d. d. 7 sept. 1909 « de quibusdam postulantibus in religiosas familias non admittendis », pag. 63. — VI. *S. C. Rituum:* Decretum approbationis Officii et Missae B. Ioannae de Arc, pag. 64; de « Postcommunione » in Missa SS. Perpetuae et Felicitatis MM. et « Communione » in missa S. Agnetis secundo, pag. 75; decretum introductionis causae beatificationis Ven. Philippinae Duchesne, pag. 76; decretum introductionis causae canonizationis B. Bonaventurae a Barcinone, pag. 79; de offertorio in missis cantatis, pag. 81; de quibusdam peculiaribus consuetudinibus in officio, in Missa aliisque sacris functionibus, pag. 81. — VII. *S. R. Rota:* Iurispatronatus, pag. 83. — VIII. *Secretaria Status:* Epistolae, pag. 88.

Diarium Romanae Curiae: Concorso, Congregazione generale, nomine, onorificenze, pag. 94-96.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MDCCCCX.

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, L. **12.** — Extra Italiam, L. **15.**
Unius fasciculi, L. **1.**

« *Bis* fere *in mense* (Commentarium) *prodibit, ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* ». (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

ACTA PII PP. X

Epistolae

PAG.

I. *Pontificium institutum.* - Ad R. P. D. Gulielmum O'Connell, Archiepiscopum Bostoniensem, ob largitatem erga Pontificium institutum biblicum - *25 dec. 1909* 49

II. *Grate cognovimus.* - Ad V. E. Antonium Iosephum S. R. E. Cardinalem Gruscha, Archiepiscopum Viennensem, de incremento religionis Vindobonae. - *10 ian. 1910* 50

III. *Gratias tibi.* - Ad R. P. D. Iacobum Della Chiesa, Archiepiscopum Bononiensem, ob vota Summo Pontifici oblata. - *10 ian. 1810.* 50

IV. *Libentissime legimus.* - Ad R. P. D. Vincentium Franceschini Episcopum Fanensem, de seminario theologico totius Piceni superioris. - *10 ian. 1910.* 51

V. *Venerabilem Fratrem.* - Ad R. D. Aloysium Salvatorelli Archipresbyterum et Canonicos Perusinos, ob libenter exceptum Delegatum Apostolicum. - *10 ian. 1910* 51

VI. *Et Petrianam.* - Ad R. P. D. Marianum Antonium Espinosa, Archiepiscopum Bonaërensem, de accepta Petriana stipe. - *24 ian. 1910.* 52

VII. *Gratias primum.* - Ad R. P. D. Paulum Huyn, Episcopum Brunensem, de nuper habita synodo dioecesana. - *24 ian. 1910* . . . 53

VIII. *Ex annalibus.* - Ad R. D. H. Oster, consociationis « A Sancta Iesu Infantia » Moderatorem per Germaniam ob collectam stipem in favorem operis « A Sancta Iesu Infantia ». - *24 ian. 1910* . . 53

IX. *Annum proximo.* - Ad D. P. Calon, Praesidem ceterosque viros e supremo consilio piae Societatis Sancti Vincentii a Paulo, de progressu Societatis - *24 ian. 1910* 54

S. CONGREGATIO S. OFFICII

Indultum pro Tertiariis et Confratribus Ord. Redemptorum B. M. V. de Mercede. - *9 dec. 1909* 55

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Circa competentiam relate ad matrimonia mixta 56

II. Circa relationem S. Sedi exhibendam ab alumnis Collegii Iosephini. *21 ian. 1910* 56

III. Nominationes Episcoporum 57

S. CONGREGATIO CONCILII

Bracaren. - Circa interpretationem decreti « *Cum recenter* ». - *11 dec. 1909* : 58

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I. De Religiosis ad militiam vocatis. - *29 dec. 1909* 60

II. Dubia circa clausuram. - *29 dec. 1909.* 62

III. Declaratio circa decretum d. d. 7 sept. 1909 « de quibusdam postulantibus in religiosas familias non admittendis ». - *4 ian. 1910.* 63

Annus II. - Vol. II. Die 15 Februarii 1910. Num. 2.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

EPISTOLAE

I.

VENERABILI FRATRI GULIELMO, ARCHIEPISCOPO BOSTONIENSI, OB LARGITATEM ERGA PONTIFICIUM INSTITUTUM BIBLICUM.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Pontificium institutum biblicum, quod vix exortum ab omnibus maxime probari accepimus, utpote divinarum rerum scientiae provehendae perutile, tua modo auctum largitate, maiora laetamur posse ecclesiae portendere. Pietate in Nos tua nihil uberius: tuae vere pecuniae nulla prestantior usura. *Cogitare* etenim *de sapientia sensus est consummatus:* et *qui* illam diligit, *diligit vitam.* Vitam porro dilexisti te praebendo adiutorem operi quod, utpote Sacris Litteris explanandis destinatum, doctrinam natum est celebrare Illius qui solus *verba vitae aeternae habet.* Officium hoc tuum tuae in Nos observantiae perspectaeque liberalitati plurimum sane addit, idemque grato complectimur animo, Deum enixe adprecantes ut te caelestium gratiarum vice, ea qua par est affluentia, rependat. Harum interea auspex et insimul testis praecipuae benevolentiae Nostrae apostolica sit Benedictio quam tibi, venerabilis frater, clero ac populo in quem pastorales tuae curae optime evigilant, peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die xxv Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

II.

DILECTO FILIO NOSTRO ANTONIO IOSEPHO S. R. E. PRESB. CARD. GRUSCHA, ARCHIEPISCOPO VIENNENSI, DE INCREMENTO RELIGIONIS VINDOBONAE.

Dilecte Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Grate cognovimus ex tuis litteris, quae tu vota pro Nobis fecisti in Natale Domini, utique congruenter tuae in Nos pietati: Nosque, huic officio referentes ex animo vicem, omnia tibi a Deo bona precamur. Sed illud Nobis fuit gratissimum, quod per easdem litteras nunciasti, crescere in civitate Vindobonensi studium cultumque religionis iam coepisse: idque postquam Clementis Mariae Hofbauer, honoribus sanctorum per Nos aucti, implorari patrocinium vulgo coeperit. Profecto exsequi verbis non possumus, quantae Nobis consolationi hoc sit. Restat ut iste Clerus Sancti illius novensilis, ornamenti iam sui, virtutes maximeque apostolatus diligentiam imitari studeat; id quod vehementer cupimus, ut magnus ad consolationem Nostram cumulus accedat. Divinorum autem munerum auspicem, tibi, dilecte Fili Noster, et Clero populoque tuo apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

III.

VENERABILI FRATRI IACOBO, ARCHIEPISCOPO BONONIENSI, ARCHICANCELLARIO COLLEGII THEOLOGORUM, OB VOTA SUMMO PONTIFICI OBLATA.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratias tibi, Veneralis Frater, et doctoribus decurialibus Collegii istius agimus ob significationem, quam in Natale Iesu Domini dedistis, vestri in Nos animi: qui quidem etsi iam erat Nobis cognitus, eum tamen recognoscere ex vestra epistola, iucundum fuit. In hac enim non solum pietatem amavimus vestram, vel grate commemorantium divina beneficia, quae anno vertente accepissemus, vel bene Nobis precantium in annum proximum; sed etiam et praesertim amavimus propositum studiumque vestrum religiose semper obtemperandi iis Nostris praescriptionibus, quae ad instituendos rite sancteque Clericos pertinent. Profecto,

cum res agatur, de qua maxime laboramus, sic persuadeatis vobis volumus, nullum esse genus, in quo vestra officii diligentia magis probari Nobis possit. Nos autem, vicissim omnia vobis optantes divinae benignitatis munera, horum auspicem vobis, primumque tibi, Venerabilis Frater, apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

IV.

VENERABILI FRATRI VINCENTIO, EPISCOPO FANENSI, DE SEMINARIO THEOLOGICO TOTIUS PICENI SUPERIORIS.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Libentissime legimus tuas litteras, in quibus primum gratias Nobis diligenter agis, quod Seminarium Theologicum totius Piceni superioris in ista urbe, honoris tui sede, constituimus. Nam videmus ad curam huius Instituti sic animatum te accessisse, quemadmodum oportet: scribis enim te operam omnem navaturum alumnis, ut probe instructi evadant cum a sana doctrina, tum vero a solida pietate; nec unquam passurum ut alterutro in genere pestifera *Modernistarum* contagia sentiant. Itaque dubitare non potes, quin, uti rogas, precari velimus, ut tibi hac in causa benignus Deus adsit. Quae autem pro Nobis pie facis vota, his reddimus ex animo vicem; atque auspicem caelestium munerum, tibi, Venerabilis Frater, et Clero populoque tuo apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

V.

DILECTIS FILIIS ALOISIO SALVATORELLI ARCHIPRESBYTERO ET CANONICIS ECCLESIAE PERUSINAE, OB LIBENTER EXCEPTUM DELEGATUM APOSTOLICUM.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Venerabilem Fratrem, quem istuc ad dioecesim procurandam misimus Delegatum Apostolicum, primo statim congressu et alloquio vestros et omnium de

Clero animos sibi conciliasse, quod scribitis, non demiramur: novimus enim comitatem humanitatemque egregii viri. Sed tamen id Nos accipimus nempe perlibenter. Illud multo libentius, quod additis, summam vos observantiam reverentiamque ei praestituros, utpote qui gerat personam Nostram; eique ita dicto audientes futuros, ut ipsius non solum imperata facere, sed etiam optatis obsequi velitis. Itaque, facilitate ac studio vestro exploratae prudentiae industriaeque hominis suffragante, confidere posse videmur, cursum muneris eius et expeditum et fructuosum fore. Quod autem incolumitatem prosperitatemque Nobis ominamini, ac praesertim earum aegritudinum, quas contumacia tot filiorum Nobis parit, levationem a Deo exposcitis, vestram Nos pietatem grate amplectimur. Sane hoc summum est votorum Nostrorum, ut quotquot de sacro ordine sunt, mente et animo cum Vicario Iesu Christi perfecte consentiant. Huic vos voto semper pro virili parte cumulate satisfacturos, quemadmodum promittitis, pro certo habemus. Reliquum est, ut pro vestro fratrum amore detis operam, ut nemo in Clero istius dioecesis iam reperiatur, quin eidem, ut oportet, satisfaciat. Auspicem interea divinorum, quae vobis optamus, munerum, ac testem paternae benevolentiae Nostrae, vobis, dilecti filii, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

VI.

VENERABILI FRATRI MARIANO ANTONIO, ARCHIEPISCOPO BONAËRENSI, DE ACCEPTA PETRIANA STIPE.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Et Petrianam tuae Archidioecesis stipem, et tuam accepimus epistolam; quae quidem declarabat, quam volentibus animis Bonaërenses illud in Nos pietatis suae munus, te auctore, contulissent. Itaque non tantum pro subsidii opportunitate, sed etiam pro suavitate officii vestri gratias vobis agimus. Tu autem scias iucundissimum Nobis fuisse, quod extremum erat in tua epistola, catholicos istos vere hoc se nomine dignos praestare; quamquam ipsa eorum in Apostolicam hanc Sedem caritas id satis Nobis indicat. Talem igitur laudem ut, tua praesertim opera, conservent atque augeant, vehementer cupimus: proptereaque,

divinae auspicem gratiae, tibi, Venerabilis Frater, et Clero populoque tuo apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXIV Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

VII.

VENERABILI FRATRI PAULO, EPISCOPO BRUNENSI.
DE NUPER HABITA SYNODO DIOECESANA.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratias primum tibi agimus ob fausta vota quae proximis litteris significasti te facere, Nostra causa; tibique pariter omnia bene evenire, optamus. Tunc gratulamur, quod Synodum dioecesanam feliciter habueris, quemadmodum acta Nobis testantur, quae misisti. Eamdem isti dioecesi fructuosam fore confidimus; recteque tu in hanc rem statuisti, ut alumni sacrorum e Seminario maiori Synodi praescriptiones mature addiscant. Quod autem addidisti de magno populi ad sacram Synaxim concursu, qui factus est mense Novembri in gratiam Nostri, rem tu narrasti Nobis gratissimam; quamque, non exigua ex parte, diligentiae tuae debere videmus. Auspicem itaque caelestium, quae precamur, munerum, tibi, Venerabilis Frater, et Clero populoque tuo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXIV Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo

PIUS PP. X.

VIII.

DILECTO FILIO H. OSTER CONSOCIATIONIS " A SANCTA IESU INFANTIA " MODERATORI PER GERMANIAM, OB COLLECTAM STIPEM IN FAVOREM OPERIS " A SANCTA IESU INFANTIA ".

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Ex annalibus consociationis *a Sancta Infantia Iesu* libenter comperimus, pueros catholicos e Germania, anno superiore, adeo largiter opitulatos esse pio Operi, ut totius pecuniae, quae ubique gentium ex collationibus catholicorum redacta est, ipsi partem fere dimidiam contulerint. Hoc certe est non modo puerorum benignitati, sed etiam diligentiae Operis cura-

torum, praesertimque tuae, tribuendum. Quare tibi, dilecte fili, et adiutoribus tuis, ceterisque consociationis istius moderatoribus valde gratulamur; ac vobis omnibus itemque pueris germanis, quotquot de ista consociatione sunt, auspicem divinorum munerum, et paternae Nostrae benevolentiae testem, apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXIV Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

IX.

DILECTIS FILIIS P. CALON PRAESIDI CETERISQUE VIRIS E SUPREMO CONSILIO PIAE SOCIETATIS SANCTI VINCENTII A PAULO, DE PROGRESSU SOCIETATIS.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Annum proximo superiorem fuisse, divino munere, faustum ac prosperum Societati Vincentianae, perlibenter discimus ex eo rationum libro, quem vos, de more editum, Nobis obtulistis: ex quo quidem constat et ad numerum vestrorum coetuum in pluribus gentibus multas accessiones factas esse, et tantum collaticiae pecuniae erogatum esse in solatia egenorum, quantum numquam antea licuerit. Est sane quod vobis, dilecti filii, gratulemur: idque facimus ex animo. Nec vero vos hortamur, ut in opere tam Ecclesiae sanctae frugifero constanter perseveretis: neque enim hortatione indiget alacritas atque industria vestra, sed ope tantum divinae benignitatis. Hanc Nos, etiam ut pro collecta stipe quam misistis, referamus gratias, vobis imploramus; eiusque sit auspex apostolica benedictio, quam vobis, dilecti filii, et universae Societati Vincentianae peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXIV Ianuarii MCMX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

S. CONGREGATIO S. OFFICII

INDULTUM PRO TERTIARIIS ET CONFRATRIBUS ORD. REDEMPTORUM B. M. V. DE MERCEDE.

Beatissime Pater,

Fr. Franciscus Gargallo, Vices-Procurator Generalis Ordinis Redemptorum B. M. V. de Mercede, ad S. V. pedes provolutus, humiliter petit ut concedere dignetur Indultum, quo Tertiarii et Confratres Ordinis legitime impediti quominus ecclesiam adeant accepturi Benedictionem cum Indulgentia Plenaria diebus assignatis, qui in Dominicam non incidant, illam accipere valeant in Dominica sequenti; quod quidem etiam liceat, quoties solemnitas festi, cui Benedictio praefata adnexa est, in Dominicam sequentem transferri contingat.

Et Deus etc.

Die 9 Decembris 1909.

SSmus D. N. Pius Divina Providentia PP. X, in Audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, benigne annuit pro gratia iuxta preces, ceteris servatis de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Aloisius Can. Giambene, *Substitutus pro Indulgentiis.*

L. ✠ S.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I.

CIRCA COMPETENTIAM RELATE AD MATRIMONIA MIXTA.

S. Congr. S. Officii litteris diei 27 Martii 1909 a S. Congregatione Consistoriali formalem declarationem petiit circa competentiam relate ad matrimonia mixta. Itaque proposito dubio in terminis ab Adsessore S. Officii statutis hoc est: « quale sia la competenza del S. Offizio in « fatto di matrimonii misti, sia tra battezzati e non battezzati, sia tra « cattolici ed acattolici, tanto dal lato pratico, ossia per la concessione « delle dispense, quanto dal lato teorico, ossia per la risoluzione dei « dubbi che possono sorgere su tale materia, anche nei riguardi del « recente decreto *Ne temere* », Emi Patres, perpensis consultorum votis et re mature considerata, respondendum censuerunt: « Competentiam S. Officii se extendere ad omnia quae sive directe sive indirecte, in iure aut in facto se referunt ad Privilegium Paulinum et ad praefatas dispensationes. Et ad mentem, quae est: supplicandum SSmum ut statuat ac decernat ut quaelibet quaestio circa praefata matrimonia deferatur Sacrae Congregationi S. Officii, salva huic Sacrae Congregationi potestate, si ita censeat et casus ferat, quaestionem ipsam remittendi ad aliud S. Sedis officium ».

SSmus, audita relatione infrascripti Cardinalis Secretarii, resolutionem ratam habuit et confirmavit, mandavitque ut in posterum quaelibet quaestio circa matrimonia mixta deferatur S. Congregationi S. Officii iuxta petita, sub lege tamen ut firma semper et in omnibus maneat dispositio decreti *Ne temere* in art. XI n. 2° et 3° statuta.

C. Card. De Lai, *S. C. Consistorialis Secretarius.*

L. ✠ S. Scipio Tecchi, *S. C. C. Adsessor.*

II.

CIRCA RELATIONEM S. SEDI EXHIBENDAM AB ALUMNIS COLLEGII IOSEPHINI.

Proposito dubio, utrum veteres alumni Collegii Iosephini civitatis *Columbus* in America adhuc teneantur quolibet anno relationem S. Sedi exhibere, iuxta iuramentum ab iis emissum, SSmus Dnus Noster in

audientia concessa Emo Cardinali Secretario die 21 Ianuarii currentis anni 1910, attenta nova rerum conditione inducta a Const. *Sapienti Consilio*, benigne dignatus est alumnos memorati Collegii dispensare et eximere ab annua relatione peragenda.

Carolus Perosi, *S. C. C. Substitutus.*

III.

NOMINATIONES EPISCOPORUM.

Decreto S. Congr. Consistorialis electi sunt Episcopi:

7 frebuarii 1910. - Rmus D. Ioannes Martinus Jañiz, dioec. Corduben. in America, ad sedem Episcopalem S. Iacobi de Estero (Santiago de Estéro) in Repubblica Argentina.

7 februarii 1910. - Rmus D. Abel Bazàn, dioeces. Corduben. in America, ad sedem Episcopalem Paranensem (Paranà) in Repubblica Argentina.

7 februarii 1910. - Rmus D. Ioannes Gulielmus Shaw, ad sedem titularem Castabalensem (Castabala) et in coadiutorem Rmi Episcopi S. Antonii (S. Antonio, Texas) in Statibus foederatis Americae.

7 februarii 1910. - Rmus D. Dionisius O' Donaghue, ad sedem Episcopalem Ludovicopolitanam (Louisville) in Statibus foederatis Americae.

8 februarii 1910. - Rmus D. Emmanuel Marteau, dioec. Parisien., ad sedem Episcopalem Meldensem (Meaux).

8 februarii 1910. - Rmus D. Ioannes Ieremias Lavoler, ad sedem titularem Ermopolitanam et in coadiutorem Rmi Episcopi S. Pauli de Minnesota (St. Paul, Minnesota) in Statibus foederatis Americae.

Confirmatus est:

7 februarii 1910. - Rmus D. Iosephus Schulte, dioec. Paderbornensis, ad sedem Episcopalem Paderbornensem (Paderborn.).

Translati sunt:

19 ianuarii 1910. - Illmus et Rmus D. Franciscus Nagl, Episcopus Tergestinus (Trieste), ad sedem titularem Tyrensem et in coadiutorem Emi Archiepiscopi Vindobonensis (Wien).

3 februarii 1910. - Illmus et Rmus D. Beda Cardinale, Episcopus Cornetanus (Corneto Tarquinia), ad sedem titularem Laodicensem et in coadiutorem Rmi Episcopi Perusini (Perugia).

S. CONGREGATIO CONCILII

BRACAREN. *(Braga).*

INTERPRETATIONIS DECRETI " CUM RECENTER ".

Die 11 Decembris 1909.

Archiepiscopus Bracarensis nonnulla, iam a pluribus mensibus, S. C. dubia proposuit quoad interpretationem Decreti *Cum recenter* a Congr. S. R. et U. Inquisitionis lati die 5 Decembris 1894. Praestat autem ipsa praefati Antistitis verba referre:

« Ut expositio clarior evadat, sequentia praemittuntur. Praeter dies quadragesimae, quatuor temporum, vigiliarum ieiunio consecratarum et ferias sextas et sabbata adventus, nulli alii in Lusitania sunt dies ieiunii. Vigent etiam in hac regione duo apostolica indulta ad duodecennium concessa, quibus lex abstinentiae mitigatur. Primum generale, quo dispensatur abstinentiae lex in omnibus sabbatis per annum, exceptis sabbatis quadragesimae, quatuor temporum, adventus, vigiliae Pentecostes, aliisque sabbatis ieiunio adstrictis. Alterum indultum, quadragesimale nuncupatum, omnes vigilias per annum ab abstinentiae lege solvit, exceptis vigiliis Pentecostes, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini et magnae alicuius festivitatis dioeceseos vel locorum, sub utroque praecepto servandae. Hoc tamen indultum iis tantum suffragatur, qui, Summario Bullae *Cruciatae* accepto, sibi etiam acquirunt Summarium indulti quadragesimalis, stipe erogata in Seminariorum beneficium. Est et aliud indultum a Nuntiatura Apostolica in Lusitania singulis petentibus concedi solitum, quo ab abstinentiae lege dispensantur sabbatis adventus et quadragesimae, exceptis sabbatis quatuor temporum, sabbato sancto et vigiliis nonnullis. His positis quaeritur:

« I. Quinam sint dies in quibus Episcopis liceat vi decreti *Cum* « *recenter*, dispensare super lege ieiunii, cum facultas eodem decreto « contenta ad ferias sextas et sabbata tantum extendi videatur, et hi « ipsi dies in illo decreto excipiantur, si sint ieiunio consecrati?

« II. Cum praelaudatum Decretum sic de nundinis loquatur: " Ea- « dem anticipandi seu etiam gravissimis de causis dispensandi potestate « uti possunt *pro diebus*, quibus nundinae extraordinariae, magno item « populorum concursu habeantur „ nec dies nundinarum distinguat,

« quaeritur: Utrum liceat Episcopis occasione nundinarum, quae fiant « cum magno populi concursu anticipare vel dispensare ieiunium et « abstinentiam, vel saltem solam abstinentiam, ieiunii observantia retenta, « quacumque die hae nundinae habeantur, etiam in vigiliis ieiunio con- « secratis, praesertim si iidem Episcopi certo sciant ex parochorum « testimonio a plerisque abstinentiam non esse servandam?

« III. Utrum liceat Episcopis occasione solemnitatum religiosarum, « vel nundinarum, quae fiant cum magno populi concursu diebus ieiunii, « vel solius abstinentiae, extra ferias sextas et sabbata, ieiunium et absti- « nentiam anticipare, vel gravissimis de causis dispensare?

« IV. Utrum Episcopi in Lusitania ad tramitem memorati decreti « *Cum recenter*, facultate polleant dispensandi a lege ieiunii populum « alicuius civitatis, oppidi, paroeciae vel loci, aliosque illuc confluentes, « quando aliqua solemnitas vel nundinae cum magno populi concursu « celebrantur in sabbatis per annum, quae iuxta Indultum Apostolicum « generale ab abstinentiae lege libera essent, sed in quibus ieiunatur « ratione tantum vigiliae, quae illo anno in sabbatum incidit?

« V. Et quatenus negative ad IV, seu quoad legem ieiunii, utrum « eadem facultate uti possint Episcopi in iisdem memoratis adiunctis « quoad solam legem abstinentiae?

« VI. Utrum iisdem Episcopis liceat super lege saltem solius abstinen- « tiae dispensare in relatis adiunctis, feriis sextis et sabbatis per annum in « quae incidunt vigiliae, vi Indulti quadragesimalis in Lusitania iam ab « abstinentiae lege immunes?

« VII. Utrum iidem Episcopi vi decreti *Cum recenter*, et in adiun- « ctis in n. IV expressis, possint licite dispensare, quando vigilia in « Indulto quadragesimali excepta, sabbato coincidit in quo lex absti- « nentiae et ieiunii servanda est ratione solius vigiliae?

« VIII. Utrum ad mentem decreti *Cum recenter*, Episcopis in Lusi- « tania liceat super lege abstinentiae generaliter populum alicuius loci « ratione festivitatis dispensare in sabbatis, pro quibus Nuntiatura Apo- « stolica in Lusitania, privatis familiis ac personis Indultum concedere « solet? »

Vi autem citati decreti *Cum recenter*, facultas concessa est, perpetuis futuris temporibus, Episcopis aliisque locorum Ordinariis, « anticipandi die sibi benevisa atque ob gravissimas causas etiam dispensandi super lege ieiunii et abstinentiae, quando festum sub utroque praecepto servandum Patroni principalis aut Titularis, vel solemne aliquod festum item magno populorum concursu celebrandum, inciderit in ferias sextas aut sabbata per annum, excepto tempore quadragesimae,

diebus quatuor temporum et vigiliis per annum ieiunio consecratis; atque ut eadem anticipandi seu etiam gravissimis de causis dispensandi, potestate uti possint pro diebus quibus nundinae extraordinariae, magno item populorum concursu, habeantur ».

Emi Patres S. Congregationis Concilii, in generali conventu diei 11 decembris 1909, supra relatis dubiis respondendum censuerunt:

Ad I. Numquam.

Ad II. Negative in omnibus.

Ad III. Negative.

Ad IV. Negative.

Ad V. Negative.

Ad VI. Provisum in praecedenti.

Ad VII. Negative.

Ad VIII. Regula pro statuenda facultate, quam Episcopi habent circa has dispensationes concedendas, non est desumenda ex praxi Nuntiaturae Apostolicae, quae alia habet indulta, aliasque facultates, sed ab ipso decreto, seu ab eius terminis.

C. Card. Gennari, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Basilius Pompili, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I.

DE RELIGIOSIS AD MILITIAM VOCATIS.

Beatissimo Padre,

Fr. Benedetto Menni, Visitatore Apost. dell'Ordine di S. Giovanni di Dio, prostrato al bacio del Sacro Piede, espone alla S. V. quanto segue:

Poichè i nostri Novizi, compito l'anno canonico del Noviziato, entro tre mesi devono emettere la professione dei voti semplici, succede che alcuni di quelli che dopo la professione vengono chiamati sotto le armi, perdono ivi la loro vocazione religiosa. Perciò l'umile Esponente implora dalla S. V. una facoltà simile a quella che dalla Sacra Congregazione dei Vescovi e Regolari in data 21 d'Aprile 1871 fu concessa ai Trappisti, cioè di far fare ai Novizi la professione di semestre in seme-

stre, finchè sia cessato il pericolo, del quale Rescritto unisce la copia fedele, come fu data nella risoluzione dei dubbi il giorno 2 Settembre 1896 relativamente al detto Rescritto del 21 Aprile 1871 ai Trappisti.

Che della grazia.

Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X sibi tributarum, expetitam facultatem impertita est iuxta preces, ad tramitem Rescripti, die 21 Aprilis 1871 Ordini Cisterciensium Reformatorum de Trappa concessi et responsionum ad dubia d. d. 2 Septembris 1896. Contrariis quibuscumque minime obstantibus. Romae, die 29 Decembris 1909.

Fr. J. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. L. Janssens, O. S. B., *Secretarius.*

Beatissime Pater,

Fr. U. Benedictus, Procurator Generalis Ordinis Cisterciensium Reformatorum de Trappa, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, quae sequuntur humiliter exponit: supplex libellus ad S. Congregationem EE. et RR. iam abhinc viginti quinque annis ab Ordine nostro delatus, ferebatur his verbis:

« Post completum novitiatum, novitii debent professionem facere intra sex menses; porro ob vicissitudines temporum iuvenes ad militiam omni momento vocari possunt..... Idcirco Orator supplex enixe deprecatur Sanctitatem Vestram ut concedatur superioribus facultas novitiatum continuandi donec cesset periculum ». — Ita quidem rescribendum censuit eadem S. Congregatio:

... « Ex audientia SSmi habita ab infrascripto subsecretario Sacrae Congregationis EE. et RR. sub die 21 Aprilis 1871, Sanctitas Sua gratiam, ut petitur, haud concedendam esse existimavit; sed potius indulsit, ut donec praefatum periculum perduraverit, novitii, qui tempus novitiatus rite expleverunt, admittantur ad professionem votorum simplicium ad sex menses valituram ac de semestri in semestre renovandam ».

Cum autem de vero sensu et intelligentia huius Rescripti saepe inter nos fuerit dubitatum, cumque etiam nunc in Gallia alumni nostri sicut et ceteri cives legi militari obtemperare cogantur, praefatus Orator sequentia dubia Sanctitati Vestrae solvenda reverenter proponit:

I. An professus, de quo in Rescripto, teneatur suam Professionem renovare ad sex menses, si certo sciat se ad militiam vocatum iri, antequam hoc spatium sex mensium absolvatur? Et quatenus affirmative:

II. An talis professio sit caduca ipso facto quod professus, ad militiam vocatus, e monasterio discedit? Et quatenus negative:

III. An talis professio sit caduca ita ut professus, qui iam ad militiam vocatus ac profectus fuerit, ab omni vinculo votorum sit, his sex mensibus expletis sub armis, ipso facto solutus et liber? Et quatenus negative:

IV. Utrum enunciatus professus teneatur, peracto militiae eius tempore, in Religionem regredi et professionis simplicis triennium, si opus sit, complere, antequam ad solemnem professionem admittatur?

Vigore specialium facultatum a SSmo D. N. concessarum, Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium EE. et RR. negotiis praeposita, super praemissis dubiis respondendum censuit, prout respondet:

Ad I affirmative, ita tamen ut enunciata vota eo ipso cessasse intelligantur, quo professus e monasterio egredi adigatur, militaris servitii causa.

Ad II et III Provisum in primo.

Ad IV Regredi non teneri et quatenus regredi velit, constito Superiori de perseverantia vocationis, teneri emittere novam professionem votorum simplicium, et in ea per triennium integrum remanere, priusquam ad nuncupanda solemnia vota admittatur, ad formam Litterarum Apost. Pii IX Februarii 1862 quae incipiunt: Ad universalis Ecclesiae regimen.

Romae 2 Septembris 1896.

I. Card. Verga, *Praefectus.*

L. ✠ S. A. Trombetta, *Pro-Secretarius.*

II.

DUBIA CIRCA CLAUSURAM.

I Superiori Generali degli Eremiti Camaldolesi di Monte Corona umilmente domandarono a questa Sacra Congregazione dei Religiosi la soluzione dei seguenti dubbi:

1.° Se le donne, che visitano gli Eremi della Congregazione con Indulto scritto ovvero orale della Santa Sede, debbano sempre essere accompagnate dal Superiore o da altro Religioso, *comitantibus probatis viris.*

2.° Se le dette persone di sesso diverso possano entrare nelle celle dei Religiosi, o almeno in quella del Superiore locale.

3.° Se le stesse possano ricevere dai Religiosi qualche refezione o rinfresco, entro la clausura.

4.° Se possano entrare in quelle località, alle quali è vietato l'accesso agli stessi Religiosi senza licenza del Superiore, quali sono la cucina, la cantina, la dispensa ecc.

5.° Se possano essere ammesse a visitare il Noviziato o Professorio, luoghi di clausura speciale.

E questa Sacra Congregazione dei Religiosi, dopo maturo esame, ha risposto, come risponde:

Al 1.° Affermativamente; eccetto per l'Eremo di Monte Argentino presso Cracovia, in quei dodici giorni dell'anno, nei quali, giusta la Bolla di fondazione, è concesso a tutte le persone di visitare la Chiesa.

Al 2.° Negativamente alla prima parte; affermativamente alla seconda, purchè sia sempre presente uno de' Padri più anziani.

Al 3.° In qualche caso speciale il P. Maggiore potrà permetterlo, purchè non vi prenda parte nessun Religioso e solamenente nella Foresteria.

Al 4.° Negativamente.

Al 5.° Negativamente, anche quando i Chierici o Novizi non siano presenti.

Tutte le quali prescrizioni e restrizioni si intenderanno incluse, benchè non espresse, in ogni permesso o Rescritto di visita agli Eremi.

Avendo poi il sottoscritto Cardinal Prefetto, nell'Udienza del 21 Dicembre 1909, riferito la risoluzione dei sopraddetti Dubbi al S. Padre, Questo si è degnato di confermarla in tutto.

Dato a Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi, il 29 Dicembre 1909.

Fr. G. C. Card. Vives, *Prefetto.*

L. ✠ S. D. L. Janssens O. S. B., *Segretario.*

III.

DECLARATIO CIRCA DECRETUM D. D. 7 SEPT. 1909
" DE QUIBUSDAM POSTULANTIBUS IN RELIGIOSAS FAMILIAS NON ADMITTENDIS „.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, in Audientia, die 4 Ianuarii 1910 infrascripto Cardinali Praefecto benigne concessa, decernere dignatus est, ut dispositiones Decreti Sacrae Congregationis de Re-

ligiosis, d. d. 7 Septembris 1909, *De quibusdam postulantibus in Religiosas Familias non admittendis*, ad mulierum quoque Religiosas Familias in posterum extendantur. Ideoque, absque speciali venia Sedis Apostolicae et sub poena nullitatis professionis, non excipiantur sive ad Novitiatum, sive ad emissionem votorum, postulantes:

1.° quae, propria culpa, e collegiis etiam laicis, gravi de causa, expulsae fuerint;

2.° quae a scholis domesticis, in quibus puellae speciali cura in spem amplectendae vitae religiosae educantur, quacumque ratione dimissae fuerint;

3.° quae, sive ut professae, sive ut novitiae, ab alio Ordine vel Congregatione religiosa dimissae fuerint; vel, si professae, dispensationem votorum obtinuerint;

4.° quae iam admissae, sive ut professae, sive ut novitiae in unam provinciam alicuius Ordinis vel Congregationis et ab ea dimissae, in eamdem vel in aliam eiusdem Ordinis vel Congregationis provinciam recipi nitantur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, 4 Ianuarii 1910.

Fr. J. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S. D. L. Janssens O. S. B., *Secretarius.*

S. CONGREGATIO RITUUM

I.

DECRETUM

AURELIANEN.

Beatorum Coelitum honoribus inclytae Puellae Aurelianensi, Ioannae de Arc Virgini, die decima octava mensis Aprilis, vertentis anni solemniter tributis in Basilica Vaticana, Rm̃us Pater Franciscus Xaverius Hertzog, Procurator Generalis Societatis Sancti Sulpitii, eius causae Aurelianen. Postulator, fervidis Sacrorum Galliae Antistitum votis obsequens, Officium cum Missa proprium redigendum sategit de festo ipsius Beatae Puellae, in singulis totius Galliae Dioecesibus Dominica infra Octavam Ascensionis sub ritu duplici maiori, ac duplici secundae classis in Dioecesibus

Aurelianen., Sancti Deodati, Nanceyen. et Virodunen. itemque in Archidioecesibus Rhemen. et Rhotomagen. quotannis recolendo: atque eiusmodi Officii et Missae schema supremae Sanctissimi Domini Nostri Pii Papae X sanctioni humillime subiecit.

Quare, ad iuris tramitem, quum Emus et Rmus Dnus Cardinalis Dominicus Ferrata, Causae Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, Officium et Missam in honorem Beatae Ioannae de Arc proposuerit; Emi et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, re mature perpensa, auditoque R. P. D. Alexandro Verde, Promotore Sanctae Fidei, rescribendum censuerunt: « Pro gratia, et ad Emum Ponentem cum Promotore Fidei ». Die 24 Aug. 1909.

Tandem revisione peracta exhibiti Officii et Missae, hisque omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae X ab infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto relatis; Sanctitas Sua sententiam Sacri ipsius Consilii ratam habens, de speciali gratia, festum Beatae Ioannae Arcensis Virginis, ab utroque clero, in cunctis Galliae Dioecesibus Dominica infra Octavam Ascensionis cum suprascriptis Officio et Missa sub ritu duplici maiori, in Dioecesibus vero Aurelianen., Sancti Deodati, Nanceyen. et Virodunen. itemque in Archidioecesibus Rhemen. et Rhotomagen. sub ritu duplici secundae classis, quotannis recolendum indulsit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 25, iisdem mense et anno.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

OFFICIUM, MISSA ET ELOGIUM BEATAE IOANNAE DE ARC VIRGINIS.
PRO GALLIAE DIOECESIBUS.

DOMINICA INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS
IN FESTO BEATAE IOANNAE DE ARC, VIRG.
Duplex maius
(PRO GALLIA)

Officium de Communi Virginum, praeter sequentia.
In I. Vesperis Antiphonae de Laudibus.

CAPITULUM.

(Sap. 8, v. 9).

Proposui sapientiam adducere mihi ad convivendum: sciens, quoniam mecum communicabit de bonis, et erit allocutio cogitationis et taedii mei. Habebo, propter hanc, claritatem ad turbas, et honorem apud seniores iuvenis.

HYMNUS.

Stat cultrix vigilans pauperis hortuli,
Annorum tredecim parvula nil sciens,
Primas docta preces, prae sociis pia,
Simplex, mitis et innocens.
Orantem Michaël Angelus edocet,
Quam clarae parili lumine virgines,
Virtutum meritis conspicuae simul,
Crebris alloquiis fovent.
Dum voces superas excipit, expavet;
Sed, fidens Domino, fortior in dies,
Parens imperiis, pro patria libens
Castam se vovet hostiam.
Mox dulces socias et patriam domum,
Et cum matre patrem iussa relinquere,
Miles facta Dei, quo vocat Angelus,
Fertur nil trepidans eques.
Qui terras statuit, gloria sit Patri:
Qui gentes redimit, gloria Filio:
Sancto Spiritui gloria, qui pias
Et fortes animas facit. Amen.

℣. Meritis et precibus Beatae Ioannae. Alleluia.

℟. Propitius esto, Domine, populo tuo. Alleluia.

Ad Magnificat Ant. Haec est Ioanna, virgo Aurelianensis: haec, quae multum orat pro populo, et pro universa Gallorum gente. Alleluia.

ORATIO.

Deus, qui Beatam Ioannam Virginem ad fidem ac patriam tuendam mirabiliter suscitasti: da, quaesumus, eius intercessione; ut Ecclesia tua, hostium superatis insidiis, perpetua pace fruatur. Per Dominum.

Et fit Comm. Dominicae atque Octavae Ascensionis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Virginum Dominum * Venite, adoremus. Alleluia.

HYMNUS.

Aureliani turribus
Frustra premuntur hostium:
Intrat Ioanna: milites
Hymnos precesque concinunt.
Quam vellet hosti parcere!
Hunc voce amica praemonet,
Sponte ut recedens, liberum
Regnum relinquat Galliae.

Negat, sed agmen gallicum
Ruit: Ioanna sanguinem
Profundit, icta vulnere,
Deusque dat victoriam.
Urbes et agros occupat;
Rursus nitescunt Lilia;
Turmae fugantur hostium;
Rhemos patescit semita.
O sancta et una Trinitas,
Firmans movensque pectora,
Contra malum certantibus
Dona vigorem et praemium. Amen.

In I Nocturno.

Ant. Elevata est magnificentia Ioannae super coelos. Alleluia.

℣. Meritis et precibus Beatae Ioannae. Alleluia.

℟. Propitius esto, Domine, populo tuo. Alleluia.

Lectiones de Scriptura occurrente, (de Communi, 2° loco « Confitebor » *ubi fit Officium ritus dupl. 2. classis).*

℟. *I.* Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suae. Alleluia, alleluia. ℣. Praeparate corda vestra Domino, et servite illi soli, quia misit me in adiutorium vobis. Et unxit.

℟. *II.* Ego tuli te de domo patris tui, et audire feci tibi vocem meam: * Fuique tecum in omnibus, ubicumque ambulasti. Alleluia, alleluia. ℣. Feci tibi nomen grande in universo populo tuo, iuxta nomen magnorum, qui sunt in terra. Fuique.

℟. *III.* Adonai, Domine, Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminae: * Exaudi preces servorum tuorum. Alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es, Domine, qui non derelinquis praesumentes de te, et de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In II. Nocturno.

Ant. Propter veritatem et mansuetudinem, et iustitiam deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia.

℣. Factus est Dominus susceptor meus. Alleluia.

℟. Et refugium meum in die tribulationis. Alleluia.

Lectio IV.

Ioanna de Arc, in oppido Domremensi, olim Dioecesis Tullensis, nunc Sancti Deodati, conspicuis fide et morum integritate parentibus, orta est anno Christi millesimo quadrigentesimo duodecimo. Vix tredecim annos habebat, solummodo domestica negotia, opus rusticum, et prima rerum divinarum elementa edocta erat, cum se a Deo electam esse admonita est, ad Galliam ab

hostibus liberandam, et ad pristinum regnum restituendum. Postquam per quinque annos, Michaël Archangelus atque Catharina et Margarita, virgines sanctae, quibus familiariter utebatur, certiorem eam fecerunt, quomodo rem iussam perageret, Deo parendum esse rata, a praefecto Vallis Colorum petiit, et, post nonnullas repulsas, obtinuit, ut viros sibi daret, qui se ad Carolum regem ducerent.

℟. *IV.* Benedicat te Dominus in virtute sûa, qui per te ad nihilum redegit inimicos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hominum. Alleluia, alleluia. ℣. Tu laetitia, tu honorificentia populi nostri, quia nomen tuum ita magnificavit Dominus. Ut non deficiat.

Lectio V.

Supernis monitis obtemperans, superatis longi itineris difficultatibus, ad Castrum Cainonense in agro Turonico pervenit, et, Carolo regi facta fide, se a Deo missam esse, in urbem Aureliam profecta est. Paucis diebus, terribili impetu, triplicem cladem hostibus inflixit, castella expugnavit, suumque sustulit vexillum. Inde, post alia bellica facta, in quibus mirum in modum apparuit auxilium Dei, Rhemos Carolum duxit, ut regia consecratione inungeretur. Nec quiescendum esse censuit: sed cum a coelestibus nuntiis accepisset, se, Deo permittente, in hostium potestatem esse venturam, libenti animo, quae fieri necesse esset, suscepit.

℣. *V.* Ornaverunt faciem templi coronis aureis, unxerunt regem et ascendentes laeti dixerunt: Vivat rex. * Et facta est laetitia magna in populo. Alleluia, alleluia. ℣. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum, qui per manum feminae fecit victoriam. Et facta est.

Lectio VI.

Capta Ioanna in civitate Compendio, et hostibus pretio tradita, Rothomagum mox ducta, cum ibi in ius rapta esset, quamplurimis criminationibus, excepta morum castitate, fuit obnoxia; sed omnia pro Iesu patienter toleravit. Acta per corruptissimos iudices causa, innocens et mitis virgo damnata est poena combustionis. Igitur Sacra Eucharistia, quam tamdiu desideraverat, refecta, oculis ad crucem conversis, nomen Iesu saepissime ingeminans, ad coelum evolavit die trigesima maii, nondum expleta aetatis suae anno vigesimo. Romana Ecclesia, quam semper dilexerat, et ad quam saepius provocaverat, eam ab omni crimine vindicandam, Callisto tertio, Summo Pontifice, curavit. Vergente in finem saeculo undevicesimo, Leo decimo tertius, Aurelianensis puellae causam introduci permisit. Postremo Pius Decimus, re diligentissime examinata, Ioannam de Arc, recentibus claram miraculis, in Beatorum numerum retulit, ac Officium et Missam propriam toti Galliae, de speciali gratia, benigne indulsit.

℟. *IV.* Puella mea, noli timere, quia ego tecum sum, dicit Dominus: * Si transieris per ignem, flamma non nocebit animae tuae, et ego glorificabo

eam. Alleluia, alleluia. ℣. Mittam tibi Angelum meum, et in medio flammae laudabis nomen meum. Si transieris. Gloria Patri. Si transieris.

In III. Nocturno.

Ant. Confessio et pulchritudo in conspectu eius, sanctitas et magnificentia in sanctificatione eius. Alleluia.

℣. Posuisti, Domine, super caput eius. Alleluia.

℟. Coronam de lapide pretioso. Alleluia.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum *(cap. 16)*.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam et sequatur me. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi *(Canon. 16, 17)*.

O beatum damnum et iactura felix! ditescere nos Dominus detrimento animae et corporis voluit, et esse sui similes hortatur: quia ipse in figura Dei constitutus, usque ad mortem humilis et obediens factus, principatus potestatis totius, quae in Deo est, accepit. Sequendus igitur est cruce assumpta, et passionis suae si non sorte, attamen voluntate comitandus est. Quid enim prodest occupasse mundum, et toto terrenae potestatis dominatu opibus saeculi incubare, si perdenda anima et suscipiendum vitae detrimentum est?

℟. *VII.* Exaudiat Dominus orationem puellae suae, qua oravit pro nobis, ut reconcilietur nobiscum Deus: * Fac, Domine, ut maneat Nomen sanctum tuum in terra nostra. Alleluia, alleluia. ℣. Respice, Domine, et visita populum tuum, ne deficiat in eo Hostia et Sacrificium. Fac, Domine.

Lectio VIII.

Quae autem commutatio pro anima, cum fuerit amissa, quaeretur? Cum Angelis enim Christus aderit, reddens singulis, ut merebuntur. Quid offeremus ad vitam? Praeparatos credo terrenarum opum futuris commerciis thesauros, ambitiosos dignitatum famaeque titulos, aut veteres delegatae nobilitatis imagines? Neganda sunt haec omnia, ut melioribus abundemus: et contemptu universorum Christus sequendus est, et aeternitas spiritualium, terrenorum est damno comparanda.

℟. *VIII.* Domine, praevenisti eam in benedictionibus dulcedinis: * Posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Alleluia, alleluia. ℣. Quia minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit. Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

Lectio IX de Homilia Dominicae.

Te Deum.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Ecce Ioanna, virgo simplex et piissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat, qui loqueretur de illa verbum malum. Alleluia.

Ant. 2. Suscitavit eam Dominus, et ideo puella induit armaturam Dei ut posset stare adversus insidias inimicorum. Alleluia.

Ant. 3. Stetit succincta lumbos suos in veritate, et induta loricam iustitiae, assumpsit scutum et galeam salutis. Alleluia.

Ant. 4. Ecce levavit ad gentes manum suam, et ad populos exaltavit signum Domini, ut fugerent partes adversae. Alleluia.

Ant. 5. Custodivit eam Angelus eius, et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde revertentem, atque in medio ignis non dereliquit eam. Alleluia.

CAPITULUM.

(Sap. 8. v. 9).

Proposui sapientiam adducere mihi ad convivendum: sciens, quoniam mecum communicabit de bonis, et erit allocutio cogitationis et taedii mei. Habebo, propter hanc, claritatem ad turbas, et honorem apud seniores iuvenis.

HYMNUS.

Hostium victrix, properante cursu,
Carolum ad sanctam comitaris aedem,
Ut triumphantem sacra rite signet
Unctio regem.

Gaudio fundens lacrimas, Ioanna,
Principi plaudis: Domino rependis
Debitas grates, retinesque dextra
Nobile signum.

Erigens longa populum ruina,
Mira fecisti, generosa virgo:
Iure te nostrae patriae parentem
Saecla vocabunt!

Sed manet maior meliorque merces:
Te novus poscit labor et triumphus:
Te Deus mittens, dabit ipse vires,
Atque coronam.

Qui dedit presso populo salutem,
Laude ter sanctum Dominum colamus,
Semper ut tantae meritis patronae
Gallia vivat. Amen.

℣. Magna est gloria eius salutari tuo. Alleluia.

℟. Gloriam et magnum decorem impones super eam. Alleluia.

Ad Benedictus Ant. Stans Beata Ioanna in medio flammae, oculis ad crucem conversis, sic orabat, dicens: Domine Iesu, accipe spiritum meum: ne statuas illis hoc peccatum. Alleluia.

Oratio, ut in I. Vesperis.

Et fit Comm. Dominicae et Octavae.

AD TERTIAM.

Ant. Suscitavit.

Capitulum. Proposui, *uti in Laudibus.*

℟. *br.* Meritis et precibus Beatae Ioannae * Alleluia, alleluia.

℣. Propitius esto, Domine, populo tuo. Alleluia, alleluia.

Gloria Patri. Meritis.

℣. Factus est Dominus susceptor meus. Alleluja.

℟. Et refugium meum in die tribulationis. Alleluja.

AD SEXTAM.

Ant. Stetit.

Capitulum. *(Sap. 8, v. 12).*

Tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient, et sermocinantem me plura, manus ori suo imponent.

℟. *br.* Factus est Dominus susceptor meus. * Alleluja, alleluja.

℣. Et refugium meum in die tribulationis. Alleluia, alleluia.

Gloria Patri. Factus est.

℣. Posuisti, Domine, super caput eius. Alleluia.

℟. Coronam de lapide pretioso. Alleluia, alleluia.

AD NONAM.

Ant. Custodivit.

Capitulum. *(Sap. 8. v. 13).*

Habebo, per hanc, immortalitatem, et memoriam aeternam his, qui post me futuri sunt, relinquam.

℟. *br.* Posuisti, Domine, super caput eius. * Alleluia, Alleluia.

℣. Coronam de lapide pretioso. Alleluia, alleluia.

Gloria Patri. Posuisti.

℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Alleluia.

℟. Gloriam et magnum decorem impones super eam. Alleluia.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis, praeter sequ.

HYMNUS.

Salve, virilis pectoris
Virgo, Patrona Galliae!
Tormenta dira sustinens,
Christi refers imaginem.
Voces supernas audiens,
Iesu repleta lumine,
Dum fata pandis patriae,
Silent paventque iudices.

Oppressa flammis, clamitas
Iesum, crucemque fortiter
Amplexa, ad Ipsum, simplicis
Instar columbae, pervolas.
Choris beatis Virginum
Adscripta, cives adiuva:
Te deprecante, singulis
Detur corona gloriae.
Sit laus Patri, sit Filio:
Sancto decus Paraclito,
Qui corda amore sauciat,
Vires et auget languidis. Amen.

℣. Meritis et precibus Beatae Ioannae. Alleluia.

℟. Propitius esto, Domine, populo tuo. Alleluia.

Ad Magnificat. Ant. Ioanna, sponsa Christi, tutrix et custos patriae, esto tuis famulis murus inexpugnabilis assiduis suffragiis. Alleluia.

Quando hoc festum alicubi transferri contigerit extra Tempus Paschale, in tribus Nocturnis dicuntur sequentes Antiphonae; demptis etiam Alleluia in ℟℟. *et* ℣℣.

In I. Nocturno.

Ant. 1. Elevata est magnificentia Ioannae super coelos.

Ant. 2. Veni electa mea et ponam te in thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam.

Ant. 3. Accepit benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo.

In II. Nocturno.

Ant. 1. Propter veritatem et mansuetudinem, et iustitiam deducet te mirabiliter dextera tua.

Ant. 2. Arcum conteret, et confringet arma, et scuta comburet igni.

Ant. 3. Iustitia et misericordia plena est dextera tua.

In III. Nocturno.

Ant. 1. Confessio et pulchritudo in conspectu eius, sanctitas et magnificentia in sanctificatione eius.

Ant. 2. Annuntiaverunt coeli iustitiam eius, et viderunt omnes populi gloriam eius.

Ant. 3. Iudicavit in iustitia, et populos in aequitate.

Lectio IX, quando legenda sit, erit sequens:

Grave onus infirmitati humanae imposuerat, ut cum sensum vitae homines ex vivendi affectu habere coepissent, fructum eius, qui praesens corporibus blandiebatur, amitterent; negarentque se sibi, id est, quod esse coepissent, esse se

nollent: cum sensus huius exordium ex affectu voluntatis habuissent. Opus ergo erat veri ac manifesti exempli auctoritate, ut contra vim sensumque iudicii, optabile fieret praesentium damnum, lucro deinceps non ambiguo futurorum. Igitur postquam et tollendam crucem, et perdendam animam, et damno mundi commutandam vitae aeternitatem monuerat, conversus ad discipulos, ait: Quosdam ex his futuros, qui gustaturi mortem non essent, donec filium hominis in regni sui gloria contuerentur.

MISSA.

Introitus. *(Exodi 15).*

Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est. Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Alleluia, alleluia.

Ps. 97. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit. ℣. Gloria Patri.

ORATIO.

Deus, qui Beatam Ioannam Virginem ad fidem ac patriam tuendam mirabiliter suscitasti: da, quaesumus, eius intercessione; ut Ecclesia tua, hostium superatis insidiis, perpetua pace fruatur. Per Dominum.

Et fit Comm. Dominicae atque Octavae.

Lectio libri Sapientiae.
(Sap. c. 8).

Proposui sapientiam adducere mihi ad convivendum; sciens, quoniam mecum communicabit de bonis, et erit allocutio cogitationis et taedii mei. Habebo propter hanc, claritatem ad turbas, et honorem apud seniores iuvenis: et acutus inveniar in iudicio, et in conspectu potentium admirabilis ero, et facies principum mirabuntur me. Tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient, et sermocinante me plura, manus ori suo imponent. Praeterea habebo, per hanc, immortalitatem, et memoriam aeternam his, qui post me futuri sunt, relinquam. Disponam populos, et nationes mihi erunt subditae. Timebunt me audientes reges horrendi. In multitudine videbor bonus, et in bello fortis.

Alleluia, alleluia.

℣. *(Iudith. 15).* Fecisti viriliter et confortatum est cor tuum. Manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in aeternum. Alleluia.

℣. *(ibidem 8).* Nunc ergo ora pro nobis, quoniam mulier sancta es et timens Deum. Alleluia.

Extra Tempus Paschale.

Graduale. (Iudic. 5). Nova bella elegit Dominus, et portas hostium ipse subvertit.

℣. *(ibid.).* Ubi collisi sunt currus et hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiae Domini, et clementia eius in fortes Israël.

Alleluia, alleluia.

℣. *(Iudith. 13).* Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se, et in me, ancilla sua, adimplevit misericordiam suam, quam promisit domui Israël. Alleluia.

✠ Sequentia Sancti Evangelii secundum Matthaeum *(Matth. 16).*

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam: qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animae vero suae detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera eius.

Offertorium. (Iudith 15). Benedixerunt eam omnes, una voce dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israël, tu honorificentia populi nostri. Alleluia.

SECRETA.

Haec Hostia salutaris, Domine, illam nobis in rebus arduis conferat fortitudinem, cuius Beata Ioanna, sub tanta discriminum varietate, tam insignia praebuit exempla; ut, ad inimicos repellendos, etiam belli pericula subire non dubitaverit. Per Dominum.

Communio (Ps. 22). Si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es, Domine Iesu. Alleluia.

POSTCOMMUNIO.

Coelesti pane refectos, qui toties Beatam Ioannam aluit ad victoriam: praesta, quaesumus, omnipotens Deus; ut hoc salutis alimentum de inimicis nostris victores nos efficiat. Per Dominum.

Evangelium Dominicae in fine.

PRO SINGULIS GALLIAE MARTYROLOGIIS.

DIE XXX MAII.

Rothomagi Ioannae Virginis Arcensis, Puellae Aurelianensis nuncupatae, a Pio Decimo Coelitum Catalogo adscriptae, cuius festum in tota Gallia, de speciali gratia, Dominica infra Octavam Ascensionis quotannis recolitur.

DOMINICA INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Officium Beatae Ioannae Virginis Arcensis, cuius Natalis die trigesima Maii recolitur.

II.

RATISBONEN. *(Ratisbona).*

DE " POSTCOMMUNIONE " IN MISSA SS. PERPETUAE ET FELICITATIS MM. ET " COMMUNIONE " IN MISSA S. AGNETIS SECUNDO.

Fridericus Pustet, S. Sedis Apostolicae necnon Sacrorum Rituum Congregationis Typographus, novas parans Missalis Romani editiones, eidem Sacrae Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter proposuit, nimirum:

I. Decreto diei 25 Augusti 1909, Festum Ss. Perpetuae et Felicitatis Martyrum e simplici ritu ad duplicem minorem evectum, die sextae Martii assignatum cum Officio et Missa propriis atque ad universam Ecclesiam extensum est. Iamvero inter Postcommunionem, prouti hucusque multa iam per saecula commemorari solebat in Festo S. Thomae Aquinatis die 7 Martii et inter Postcommunionem prouti posita est in Missa *Me expectaverunt* de Communi Martyrum non Virginum illud interest discrimen, quamvis valde exiguum, quod in Postcommunione hucusque commemorari solita nomen Ss. Martyrum Perpetuae et Felicitatis expresse recitetur, in illa vero de Communi non, cum desit littera *N.* Quaeritur quid sit eligendum?

II. In Communione Festi S. Agnetis secundo, die 28 Ianuarii, inter diversas Missalis Romani editiones antiquiores, recentiores et recentissimas aliud parvum extat discrimen. Nempe post illa verba: *quaerenti bonas margaritas, inventa* in quibusdam editionibus additum est verbum *autem*, in quibusdam deest. Quaeritur utrum in futuris editionibus Missalis Romani addendum sit verbum *autem*, vel non?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito Commissionis Liturgicae suffragio, reque accurate perpensa, ita rescribere rata est:

Ad I. In Missa *Me expectaverunt*, si fuerint plures Martyres, sive Virgines sive non Virgines « *Postcommunio* » post verba *Martyribus tuis* addantur *N. et N.*, uti in Orationibus praecedentibus.

Ad II. Stetur editioni Gradualis Romani nuperrime approbatae, typisque Vaticanis evulgatae, in qua verbum *autem* non habetur.

Atque ita rescripsit, die 3 Decembris 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Ph. Can. di Fava, *Substitutus.*

III.

DECRETUM

ROMANA SEU SANCTI LUDOVICI. BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI PHILIPPINAE DUCHESNE A SOCIETATE SORORUM A SACRO CORDE IESU.

De matre legifera Magdalena Sophia Barat a SSmo Dño Nostro Pio Papa X nuper solemni ritu inter Beatas Virgines adscripta, Societas Sororum a Sacro Corde Iesu magna voluptate adhuc gestit et iam impenso studio alterius e primis Sororibus ab ipsa Fundatrice in Sodalitatem acceptae atque Instituti propagatricis praesertim in Americae regiones, Philippinae Duchesne, beatificationis causam promovere contendit. Haec Dei Famula, Gratianopoli, ex nobili viro Petro Francisco Duchesne et Rosa Euphrosina Perier uxore, die 29 Augusti an. 1749 ortum duxit dieque octava sequentis mensis in sacro fonte regenerata duplici nomine condecorata fuit: Rosa Philippina. Puerilem aetatem ita exegit, ut parentes futuros Eius progressus praesentirent. Ad pietatem et ad studia inclinata, bonam referebat indolem ac perspicax ingenium. Pauperes diligebat et, qua poterat ratione ac industria, sublevabat. Duodennis apud Moniales Ordinis Visitationis B. M. V. ad synaxim primum admissa, biennio mansit, inter alumnas studio, diligentia et devotione praestans. Obtinuit etiam cum Monialibus in choro adstare ac divina officia persolvere, vitam religiosam ita praegustans. In paternam domum revocata, aliquantulum indulgere visa est saeculi vanitatibus et conversationibus, sed in his nunquam desiit honeste agere; imo propositum se Deo vovendi concepit, fovit ac servavit. Interim humanioribus litteris bonisque artibus sedulo incubuit atque hisce disciplinis musicae et graphicae artis ac pingendi studium adiunxit. Consilio nubendi a parentibus dato statim obstitit puella sapiens ac prudens, quae, ab alio amatore praeventa Christo Iesu, huic soli se totam consecrare velle dixit. Itaque penes ipsos, sicuti penes Monasterii Visitationis moderatricem, adeo enixis precibus institit, ut tandem, prospero exitu laeta, mundo valedicens, idem Monasterium ingressa sit an. 1787. Praeter cetera caritatis officia quae in Consodales etiam coadiutrices peragebat, hoc in primis mentione dignum in ea est: sedulitas in puellis instituendis, catechismi tradendi specialis habilitas et devota divini officii recitatio in choro Anno 1789 vertente, ob rei publicae perturbationes ad suos redire

coacta, ab incoepto vitae genere quantum potuit, nunquam defecit. Post obitum genitricis, Gratianopoli petit, ubi in deliciis habebat adire carcere detentos, infirmos visitare, egenos pauperesque opitulari, pueros ac puellas ad exomologesim et ad synaxim praeparare. Volvente an. 1801, Rosa Philippina Visitationis Coenobium pretio sibi comparavit, ibique degebat cum quibusdam Sodalibus. Anno vero 1804 in finem vergente, Magdalena Sophia Barat, fundatrix Societatis a Sacro Corde Iesu, rogante ipsa Serva Dei, Monasterium visitavit, et Philippinam fidasque socias postulantes, hortante etiam Rev. Rivet, Soc. Iesu, religiosae suae Societati accensuit, imo coenobium ipsum in ipsius Societatis domum convertit atque constituit. Interim Dei Famula, tyrocinio expleto, ad religiosa vota profitenda rite admittitur. Parisios vocata in domo principe Instituti secretariae munus gerit. Haud multo post, instante Episcopo Sancti Ludovici, a Moderatrice Generali eligitur ac proponitur fundationi stabilienda in dicta dioecesi, atque una cum Sodalibus M. Eugenia Andey et Octavia Berthold ac duabus Sororibus iter aggressa, ad americanas oras, die festo SSmi Cordis Iesu, an. 1818 pervenit. Novae Aureliae infirmatur et sistere debet; post sex hebdomadas, recuperata valetudine, urbem Sancti Ludovici petit, et ad Episcopi nutum, Dei providentia favente, opus fundationis in civitate Sancti Caroli exorditur. Prospero exitu alias quoque in aliis locis erigit domos, inter quas in pago *Fleurissant* prope civitatem Sancti Ludovici, aedem tum novitiis tum puellis instituendis destinatam. Anno 1840 M. Philippinae iam valetudinariae atque aetate provectae, prout Ipsa pluries postulaverat, in Vicariam Generalem pro domibus americanis suffecta est M. Galitzin. Illa tamen, dimisso officio, ab opere fundationis prosequendo non destitit, et ad Indos de tribu *Potowatomies* evangelizandos et ad domum Societatis in oppido *Sugar Creeck* constituendam perrexit. Plures illic ethnicos et haereticos ad fidem catholicam perduxit atque in tantam aestimationem penes omnes devenit, ut « mulierem quae semper orat » Ipsam vocarent. Fidei simul et amoris argumentum erat Eius devotio erga SSmum Eucharistiae Sacramentum et Sacratissimum Cor Iesu a quibus fontibus salutiferas aquas gratiasque caelestes hauriebat. Filiali pietate ac speciali cultu in Deiparam Virginem, sub titulis praecipue de Carmelo et de Rosario, ferebatur, satagens, haec quoque in aliis, potissimum per coetus Filiarum Mariae, promovere. Insuper Angelis tutelaribus S. Ioseph, S. Antonio Patavino, S. Philumenae, S. Francisco Xaverio ac S. Francisco Regis maxime devotam se exhibebat. Dei amore incensa, viventes et maxime defunctos in expiatorio carcere detentos sua caritate amplectebatur, sciens summae caritatis et misericordiae simulque sanctum

et salubre opus esse pro his exorare ut a peccatis solvantur. Haec omnia M. Philippina prosecuta est etiam in civitate et in domo religiosa Sancti Caroli in qua ab an. 1842, per decem circiter annos, vixit, Sodalibus ac puellis pietatis, sapientiae ac prudentiae christianae in exemplum proposita; donec gravi morbo vexata eoque ingravescente, die 18 Novembris 1852, sacramentis Ecclesiae refecta, invocando sacram Familiam: « Iesu, Maria, Ioseph » in pace quievit, annos nata quatuor supra octoginta. Corpus Servae Dei, compositum et in ecclesiam delatum, postquam persoluta fuerint solemnia funera cum magno populi concursu, in peculiari sepulchro humatum fuit, ibique mansit donec, mense Octobri an. 1855 extractum, in alio digniori tumulo conditum extitit. Annis autem 1876 et 1896 bis recognitum, reserata capsa in qua asservabatur, copiosa aqua inventa est, cuius usu plures infirmi sanitatem sibi redditam meritis et intercessione ipsius Servae Dei fassi sunt. Interim fama sanctitatis, quam haec religiosa foemina Gratianopoli, Parisiis et in America vivens sibi acquisierat, post obitum assertis quoque prodigiis clarior, ad haec usque tempora, viget. Quapropter super ea Romae et Sancti Ludovici adornatae sunt Inquisitiones Ordinariae, quae absolutae Sacrorum Rituum Congregationi exhibitae sunt. Quum ergo omnia in promptu essent, instante Rmo Dño Raphaele Maria Virili, Episcopo tit. Troaden. et huius Causae Postulatore, attentis obsequentibus petitionibus Regiae ac Caesareae Maiestatis Francisci Iosephi, Imperatoris Austriae, atque principum ad imperiales aut regias familias pertinentium, simulque litteris postulatoriis quorumdam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Rmorum Sacrorum Antistitum necnon Praepositorum Generalium Ordinum et Congregationum utriusque sexus, atque Moderatricis Generalis Societatis a Sacro Corde Iesu, Emus et Rmus Dñus Cardinalis Dominicus Ferrata, huius Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrae Rituum Congregationis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, sequens dubium discutiendum proposuit: « An sit signanda Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de qua agitur ». Et Emi ac Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Alexandro Verde Sanctae Fidei Promotore, omnibus sedulo perpensis, rescribendum censuerunt. « Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit ». Die 7 Decembis 1909.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae X per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas sua sententiam Sacrae eiusdem Congregationis ratam habere atque signare dignata est Commissionem introductionis Causae

Beatificationis et Canonizationis Ven. Servae Dei Philippinae Duchesne e Societate Sororum a Sacro Corde Iesu, die 9, eisdem mense et anno.

S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

IV.

DECRETUM

ROMANA SEU BARCINONEN. CANONIZATIONIS BEATI BONAVENTURAE A BARCINONE LAICI PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM S. RECESSUS S. BONAVENTURAE DE URBE FUNDATORIS.

E colle Palatino, ubi inter veteres urbis ruinas adhuc erecta surgit Ecclesia cum Recessu, nomine S. Bonaventurae, Episcopi Confessoris et Ecclesiae Doctoris, Deo dicata, quae religiose custodit sacras exuvias celebris missionarii S. Leonardi a Portu Mauritio et Beati Boventurae a Barcinone illius sacri Recessus fundatoris, vox quaedam arcana cives ac peregrinos illuc confluentes congregat ut, ipsum sanctuarium devote visitantes, peculiari pietate atque congruo cultu eadem pretiosa pignora prosequantur, caelestem opem, utroque suffragante, imploraturi. Venerabilis Bonaventurae beatificationis Causa, ob rerum temporumque varietates ac vicissitudines, praesertim in Hispania, quamvis serius incoepta atque promota fuerit, tamen promptiori ac feliciori exitu nostris hisce temporibus coronata est. Instante autem Rmo P. Francisco Paolini, Ordinis Fratrum Minorum Postulatore Generali, nunc de ipsius Causae reassumptione actum est, ad hunc finem, ut idem Beatus suo consodali Leonardo atque Iosepho Oriol, sacerdoti Barcinonensi, nuper sanctorum fastis adscripto, associetur, parique honore atque cultu augeatur et decoretur. Religiosus hic Vir, Deo dilectus et hominibus, die 24 Novembris an. 1620 in oppido Rindoms, prope Barcinonem urbem, natus, S. Michaelis Archangeli, in lustralibus undis, nomine et patrocinio cohonestatus est. Hoc vero nomen in alterum auspicatissimum Bonaventuram commutavit, die 14 Iulii an. 1640, aetatis suae decimonono, cum Ordinem Fratrum Minorum et coenobium hispanum Oppidi Escomalbon, Deo favente, iam ingressus, religiosum habitum sumpsit. Per varias regiones pluresque conventus transiens, undique conspicuae virtutis et religiosae professionis exemplar, tandem Romae gradum sistitit.

In humili officio ianitoris coenobii ad S. Isidorum, sanctitatis fama adeo enituit, ut « Frater sanctus » passim appellaretur. Deus autem qui exaltat humiles eosque spiritu suo suisque donis replet et ad maiora eligit in gloriam suam, caelestibus gratiis Bonaventuram cumulavit, quibus Ipse roboratus, gloriosa opera, etiam ardua, aggressus est. Inter haec eminet erectio sacrorum recessuum in conventu S. Mariae de Gratiis in Sabinis, in domibus religiosis Montorii et Variae, ac praecipue Romae in praedicto coenobio cum continenti templo S. Bonaventurae, adprobante cum singulari laude Alexandro Papa VII per Litteras incipientes: *Ecclesiae catholicae regimini.* Huius sancti Viri, qui in vita acceptissimus erat Summis Pontificibus Alexandro VII supramemorato, Clementi IX et X atque Innocentio XI, heroicae virtutes, praeviis iuridicis disquisitionibus, recognitae ac probatae fuerunt a Pio Papa VI fel. rec. per decretum die 25 Augusti an. 1775 editum. Binis vero miraculis, quae suffragante eodem Ven. Servo Deo patrata ferebantur, excussis ac rite adprobatis, decurrente anno 1906, a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X, in Patriarchali Basilica Vaticana, Ven. Bonaventura a Barcinone solemni ritu ad Beatorum caelitum honores evectus est. Inde triduana solemnia in Ecclesiis Ordinis Minorum praesertim Hispaniae et Italiae ac prae ceteris in Ecclesia Urbana, Palatini Collis, religiose peracta, maiorem fidelium pietatem ac fiduciam in novensilem Beatum excitarunt. Quin imo plerique devoti vitam descriptam legendo vel imagines aut reliquias venerando, dum auxilium opportunum in arduis et in necessitatibus a Beato Confessore implorabant, Eius meritis et precibus accepta beneficia retulerunt, debitas gratias Deo reddentes qui dilectum suum Servum et Amicum ita honorare voluerat, ut ipsi aiebant. Quare quum valida haberentur argumenta ad acta Canonizationis promovenda, rogante praelaudato Causae Postulatore, attentisque aliquot obsequentissimis Litteris postulatoriis, Emus et Rmus Dnus Cardinalis Dominicus Ferrata, Causae Ponens seu Relator, in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis Coetu, subsignata die ad Vaticanum habito, sequens dubium discutiendum proposuit: « An sit signanda Commissio reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur ». Porro Emi ac Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Alexandro Verde Sanctae Fidei Promotore, re sedulo perpensa, rescribendum censuerunt: « Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit ». Die 7 Decembris 1909.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae X per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua Rescriptum Sacrae ipsius Congregationis ratum habens,

signare dignata est Commissionem Reassumptionis Causae Beati Bonaventurae a Barcinone Confessoris, die 9, eisdem mense et anno.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Philippus Can. Di Fava, *Substitutus.*

V.

CURIEN. *(Chur.).*

DE OFFERTORIO IN MISSIS CANTATIS.

Ab hodierno Rmo Dño Episcopo Curiensis Dioecesis proposito dubio: « An sustineri possit consuetudo quae in multis Ecclesiis minoribus Curiensis dioeceseos ab immemorabili tempore invaluit, ut nempe in Missis cantatis, exceptis quibusdam solemnioribus, celebrans Symbolum intonet, hocque recitato, immediate pergat ad Offertorium illudque conficiat, dum a Cantoribus Symbolum decantatur?

Sacra Rituum Congregatio, audito etiam Commissionis Liturgicae suffragio, respondendum censuit: *Negative* et serventur Rubricae et Decreta.

Atque ita rescripsit, die 11 Decembris 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Ph. Can. di Fava, *Substitutus.*

VI.

CEPHALUDEN. *(Cefalù).*

DE QUIBUSDAM PECULIARIBUS CONSUETUDINIBUS IN OFFICIO, IN MISSA, ALIISQUE SACRIS FUNCTIONIBUS.

Hodiernus Rmus Episcopus Dioecesis Cephaludensis a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime postulavit, nimirum:

I. Utrum tolerari possit longaeva consuetudo adhibendi in exposi-

tione insignis Reliquiae S. Crucis D. N. I. C. nonnullos ritus qui servari debent coram SSmo Sacramento solemniter exposito, scilicet genuflectendi utroque genu ante eam transeundo, illam incensandi a celebrante genuflexo et illam obtegendi velo violaceo si concio habeatur; vel potius standum sit decretis iam latis N. 2324 *Brixien.*, 15 Septembis 1736 et N. 2727 *Lucionen.*, 23 Maii 1835?

II. Et quatenus negative ad primam partem, an consuetudo illa servari possit saltem in Feria VI Parasceve, non obstante decreto N. 3201 *Montis Regalis*, 20 Martii 1869, ad VII?

III. In choro adest consuetudo recitandi flexis genibus quocunque anni, tempore Antiph. *Salve Regina* cum versiculis et oratione *Omnipotens sempiterne Deus*, post antiphonam finalem de tempore, expleta hora prima, vel, si chorus non interrumpitur, expleta hora tertia ante Missam conventualem. Petitur, utrum servari possit ista consuetudo etiam quando Antiphona finalis de tempore est *Salve Regina*, ita ut bis repetatur; et quatenus affirmative, an semper dicenda flexis genibus etiam diebus Dominicis et tempore paschali?

IV. Utrum chorus genuflectere debeat quando celebrans in Missa solemni vel in Vesperis incensat SSmum Sacramentum solemniter expositum?

V. An pulsari possint organa cum canuntur lectiones matutini in Officio Defunctorum et in Missa pro Defunctis, quando chorus silet?

VI. Utrum in Missa solemni *Benedictus* cani possit ante elevationem, vel standum sit praescriptioni Caeremonialis Episc. Lib. II, cap. VIII, 70-71?

VII. Utrum in benedictione quae datur cum Reliquiis Sanctorum genuflectendum sit in choro vel standum? Et quatenus affirmative ad primam partem, utrum etiam a Canonicis?

VIII. Missam solemnem in Cathedrali celebrans, quando est Canonicus, induit paramenta in aula capitulari et ministri sumunt vestimenta in sacristia. Quid de hoc? Standumne consuetudini, an decretis N. 2703 *Recineten.*, 16 Martii 1833 et N. 3937 *Urgellen.*, 11 Decembris 1896?

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito Commissionis Liturgicae suffragio, propositis dubiis ita respondendum censuit:

Ad I et II. Standum decretis.

Ad III. Negative ad utrumque.

Ad IV. Negative.

Ad V. Negative ad primam partem; et Negative ad secundam, iuxta Caeremoniale Episcoporum Lib. I, cap. XXVIII, N. 13.

Ad VI. Standum Caeremoniali Episcoporum.

Ad VII. Genuflectendum est ab omnibus.
Ad VIII. Standum Decretis.
Atque ita rescripsit, die 16 Decembris 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S. Ph. Can. di Fava, *Substitutus.*

SACRA ROMANA ROTA

CALATANISIADEN. *(Caltanisetta).* - IUSPATRONATUS

Pio Papa X feliciter regnante, Pontificatus Dominationis suae anno septimo, RR. PP. DD. Michael Lega, Decanus, Ponens, *Gustavus Persiani et Fridericus Cattani, Auditores de Turno in hac causa* Iurispatronatus - *inter* Dños Tinebra et socios, *actores repraesentatos per procuratorem Philippum Pacelli, advocatum, et Dñum Promotorem Iustitiae H. S. Trib. nec non Dominum Maurum Turrisi Grifeo conventos, die 10 Ianuarii 1910, sequentem definitivam tulerunt sententiam.*

In terra - *Delia* - in qua, iure feudali, Marchionatus iura obtinuerat familia Lucchisi et Valdina, parochialis Ecclesia evecta est ad Archipresbyteratum, instrumento *diei 27 Oct. a. 1689* et ius patronatus reservatum fuit favore Dñi Nicolai Antonii Lucchisi et Valdina, huius heredum et successorum in eadem terra, quia iste auxerat dotem parochialem summa *unciarum triginta et tarorum quindecim.*

Tractu temporis aliud accessit augmentum dotis *a. 1797, die 27 mensis Iulii,* opera Dñi Salvatoris Gravina, Marchionis in dicta terra - *Delia* - qui dotem auxit usque ad uncias quadraginta, exaequantes summam lib. ital. 510.

Anno 1881 die 28 mensis Iunii, Dñi Grifeo in suis bonis habentes terram - *Delia* - hanc terram seu fundum - *Delia* - vendiderunt Dñis Tinebra et sociis, hodiernis actoribus, translatis in emptores omnibus iuribus activis et passivis inter quae comprehensa sunt ius patronatus, nullo tamen intercedente pretio, et onus solvendi quotannis lib. 510 in dotem seu congruam parochialem.

Patroni, processu aetatum, suum ius semper exercuerunt nullo unquam contradicente usque ad a. 1905, quo cum Episcopus approbare nollet Sacerdotem ab hodiernis fundi - *Delia* - possessoribus praesentatum ad beneficium parochiale, eosdem patronos invitare censuit ut titu-

lum exhiberent *iurispatronatus*, quod sibi vindicabant. Inde enata est hodierna controversia quam Huic S. Tribunali iudicandam commisit Beatissimus Pater rescripto 27 Feb. 1909.

Curia Episcopalis Calatanisiaden., quam in ius vocarunt Dñi Tinebra et socii, respondit se nullam partem habere velle in hac causa quam confidebat iustitiae H. S. Trib. Tunc ex officio citatus est Promotor iustitiae H. S. T., qui institit ut citaretur Dñus Maurus Turrisi Grifeo e Marchionibus - *Delia* -, cui Ordinarius Calatanisiaden. in litteris datis ad S. C. Concilii die 20 Iulii 1909 asserebat competere ius patronatus, *qua personale hereditarium.* Dñus Maurus Turrisi Grifeo semel et iterum rite citatus, cum non comparuerit, contumax declaratus est decreto diei 31 Iulii 1909, eodemque decreto statuta est haec dubitandi formula: *An constet de iure patronatus super beneficio parochiali loci - Delia - favore Dñorum Tinebra et sociorum in casu.*

In definitionem cuius quaestionis RR. PP. DD. de Turno *ad factum* quod spectat perpenderunt:

1.° In terra - *Delia* - paroeciam fuisse iampridem erectam, quae *a. 1689 die 27 Oct.* evecta fuit ad Archipresbyteratum et Marchioni huius terrae reservatum fuit ius patronatus, quia hic auxerat dotem summa annua unciarum triginta et tarorum quindecim.

Ipse Marchio petierat Archipresbyteratus erectionem, sibi reservato iure patronatus, prouti testatur instrumentum: « Fuit ex parte tua nobis humiliter supplicatum pro erectione et fundatione Archipresbyteratus in eadem Terra sub eiusdem antiquis primitiis et reditibus de novo restitutis..... ne incolae Terrae eiusdem detrimentum patiantur in sacrorum perceptione..... sub reservatione tamen iuris patronatus in dicto Archipresbyteratu ad tui et tuorum favore in perpetuum; et per Nos provisum quod expediantur Bullae in forma. Qua provisione attenta tibi praefato Dño Nicolao Antonio Lucchisi et Valdina Marchioni dictae Terrae tuis heredibus et successoribus in eadem terra concedimus ius patronatus etc. ».

2.° Aliud dotis augumentum contulit Dñus Salvator Gravina qui dotem evexit ad uncias quadraginta seu ad libellas italicas 510.

3.° Nescitur quonam titulo hic et eius familia in possessionem devenerint Terrae - *Delia*, - at certe patronatus ius exercuerunt.

4.° Anno 1881 Dñi Grifeo ad quos fundus - *Delia* - pervenerat ab a. 1828, videtur, titulo dotis constitutae Dñae Agatae Gravina, eumdem fundum seu *l'intero ex - stato di Delia* - Dñis Tinebra et sociis vendiderunt cum declaratione, seu: *Dichiarano i detti venditori che s' intendono trasferiti ai compratori sig. Tinebra e compagni, tutti i diritti e le*

servitù attive che sono accessori degli immobili o dei canoni, tra i quali, senza nessun prezzo, il diritto di patronato.

Ad *ius* quod attinet animadverterunt RR. Patres, iuspatronatus concessum fuisse ob augmentum dotis. - Ex augmento dotis non acquiri iuspatronatus, asseritur, *in Decis. 210, n. 5, part. 3, tom. 1, inter recent.*

Quod si prima dos deperdita sit ex nova dotatione acquiritur ius patronatus vel etiam ex augmento dotis, dummodo tamen nova dos excedat medietatem fructus primae dotis seu constituat *coaequalem dotationem*, uti eruitur ex Const. Hadriani VI *Accepto;* et habetur *in Decis. 514, n. 11, part. 13 recent.* - Card. De Luca in *Summa de iurepat. n. 19*, docet: *Et quoad redotationem* (requiritur ad ius patronatus) *ut amissa priore dote, omnino indotata sit seu ita eius dos conditione deteriore effecta, quod pro indotata reputetur. Cum enim Ordinario denegetur potestas Ecclesiam liberam faciendi servam..... hinc proinde..... ille qui restaurabit vel dotis augmentum praebebit benefactor, non autem patronus dicendus est.* An eiusmodi requisita concurrerint cum iuspatronatus reservatum fuit instrumento diei 27 Oct. 1689, non plane constat: sed utiliter patronus in *discussione* orali habita die 8 c. m. provocavit ad titulum praescriptionis quae absque dubio suam exerit vim post observantiam plus quam biscentenariam, eamdemque pacificam, uti cavetur in *Decis. 210, n. 8, iam cit.*, et explanat De Luca *(cit. n. 63 sq.);* siquidem centenaria praescriptio, uti commentatur Pitonius, *Alleg. 58, de cont. patron.*, in facti specie nostrae pene simili, facit praesumere meliorem titulum de mundo. Exinde Dominis Auditoribus visum est in dubium revocari non posse ipsum ius patronatus, quod concessum fuit heredibus et successoribus Dñi Nicolai Antonii Lucchisi et Valdina, sed inquisitum est ulterius, an hoc idem ius competat actoribus in hac causa, id sibi vindicantibus ex emptione fundi - *Delia* -. Ipsis autem competere nullatenus potest, nisi ius patronatus, qua *reale*, evincatur dicto fundo esse inseparabiliter connexum.

Regulariter ius patronatus praesumitur hereditarium et hinc comprehendi in universitate bonorum et cum eodem transire, *Decis. 181, n. 4, p. 18, t. 1, recent.* Quia praesumitur hereditarium, non censetur gentilitium seu familiare, nisi haec qualitas plene et concludenter probetur; ita in *Decis. 113, n. 3, p. 5, t. 1 recent.* Pro retinenda qualitate gentilitia, unde habeatur ius patronatus mixtum pro heredibus et successoribus ex sanguine, in themate invocari potest ipsa petitio Marchionis - *Delia* - in instrumento erectionis ita relata: *sub reservatione..... iurispatronatus ad tui et tuorum favorem in perpetuum.*

Verum ad excludendam in casu quamcumque mixturam, seu qua-

litatem *hereditariam et gentilitiam*, invocatae sunt tabulae erectionis, reservantes ius patronatus *heredibus et successoribus in dicta terra.* Revera, successu aetatum, reperiuntur patroni ex diversis familiis derivantes, hoc idem ius exercentes qui nullum alium titulum praeseferunt nisi legitimam possessionem fundi - *Delia* -.

Sub anno 1797 familia Gravina, cum iure patronatus uteretur, dotem beneficialem auxit, prouti retulimus, et nullimode constat, patronos Gravina patronatus ius acquisivisse titulo hereditatis, eosdemque vinculo sanguinis esse coniunctos cum testatoribus. Ex iis vero quae narrantur instrumento venditionis factae Dñis Tinebra et sociis, die 28 iunii 1881, eruitur in familiam Grifeo transiisse ius patronatus cum fundo - *Delia* - assignato, uti videtur, in dotem Dñae Agatae Gravinae a. 1828: narratur enim: « *Per atto del 27 marzo 1828 il Signor Francesco Paolo Gravina, Principe di Patagonia, assegnava alla sorella Agata Gravina, Principessa di Partanna, e per essa allo Illustre Vincenzo Grifeo lo ex stato di Delia* ». Quod vero hodiernis possessoribus fundi - *Delia* - nullimode praeiudicet titulus particularis acquisitionis ex emptione, animadverterunt PP. Auditores, perpendentes qualitatem heredis et successoris in instrumento erectionis, non requiri copulative, sed disiunctive, ita ut praevaleat qualitas successoris seu possessoris. Siquidem particula *et* est coniunctio grammaticalis quae pluribus nominibus interposita affirmat omnia, sed non logice copulat, quippe quaelibet notio suam retinet significationem distinctam; qualitas autem successoris relate ad heredem se habet uti genus ad speciem. Unde in themate, prouti notatur in *Decis. 217, n. 4, 8 et 9, part. 6 recent.*, assumitur copulativa *et* non simpliciter *copulative*, sed *ampliative*, adeo ut patronatus ius obtineat legitimus successor in possessione dictae terrae - *Delia* -.

Et hoc sensu *in Pientina iurispatronatus..... Decis. 46, inter recent. p. 9, tom. 1, n. 11*, H. S. Ordo censuit, *quod nisi, praecedant signa et praesumptiones qualitatis gentilitiae... semper concessio... pro heredibus et successoribus intelligenda erit de iure patronatus reali transituro ad eos ipsos ad quos Villa transierit.* Etiam in casu nostro nonnulla signa et praesumptiones qualitatis gentilitiae praecedunt, uti notatum est, sed quia concessio facta est *heredibus et successoribus in dicta terra*, visum est Dñis Auditoribus, procul dubio ius patronatus intelligendum esse uti reale inseparabiliter adnexum fundo, et nullam haberi mixturam patronatus gentilitii; signa enim et indicia adsunt iuris patronatus omnino *realis et inseparabiliter* adnexi fundo - *Delia*, - quae magis sunt concludentia et omnem tollunt dubitandi rationem. Re sane vera, H. S. Ordo in cit. Pientina, quamvis concessio facta fuerit tantum heredibus et suc-

cessoribus, sententiam tulit pro iure patronatu *reali*, quia consideratae sunt nonnullae circumstantiae, desumptae *ex destinatione fundationis ad commodum Villicorum in ea parte habitantium, ex situatione in medio agrorum ac demum ex observantia et communi reputatione (ibi n. 11)*. Quae omnia adiuncta adamussim conveniunt in casum nostrum.

Porro fundatio et erectio Ecclesiae Archipresbyteralis fit ad instantiam Marchionis - *Delia* - cum Ecclesia intra fines huius Terrae sita esset, et hoc conceditur, *ne incolae terrae eiusdem detrimentum patiantur in Sacrorum perceptione.*

Exinde singuli possessores huius agri sibi persuasum habuerunt, ius patronatus ipsis legitime competere. Aliud non deest grave argumentum et indicium quod derivatur ex dotatione Ecclesiae de bonis eiusdem terrae, uti consideratum fuit in *Decis. 662, n. 19, part. 19, tom. 2.* Dotem autem Ecclesiae loci - *Delia* - consistere in bonis seu reditibus dictae terrae, fatetur ipsum instrumentum erectionis, referens, Ecclesiam fuisse erectam et fundatam *sub eisdem antiquis primitiis et reditibus de novo restitutis.*

Unde cum facta est venditio huius fundi, in instrumento diei 28 Iunii 1881 cautum fuit: « Dichiarano i venditori signori Grifeo... che « per quello stato gravano varî pesi per soggiogazione, messe, con- « grue al parroco » et hoc iam declaraverat sententia tribunalis Vallis Calatanisiadensis diei 27 Apr. 1826, edicens praestationem libellarum 510 in dotem parochialem intelligi constitutam: *sopra tutti i suoi beni liberi*, scilicet illius agri - *Delia* -. Quamobrem hodie possessores huius fundi, etsi malo fato fructus non retraherent, tamen solvere tenerentur summam libellarum quingentarum in dotem Ecclesiae.

Qui autem sentit onus, sentire debet commodum et e contra iuxta regulam 55^mam^ iuris in VI°; et hoc etiam ex capite, ius patronatus disiungi non potest a fundo seu a fundi possessore ut attribuatur heredi fundatoris, tunc enim alter sentiret huius institutionis commodum, et alter sentiret onus.

Quibus omnibus mature perpensis et consideratis:

Invocato Christi nomine, Nos infrascripti Auditores, pro Tribunali sedentes et solum Deum prae oculis habentes, pronunciamus, decernimus et declaramus: *constare de iure patronatus favore Dñorum Tinebra et sociorum in casu;* seu *Affirmative*, proposito dubio, respondemus.

Expensas iudiciales volumus haberi compensatas, et pro compensatis haberi decernimus.

Ita pronunciamus, mandantes Ordinariis locorum et ministri Tribunalium ad quos spectat, ut executioni mandent hanc nostram senten-

tiam et adversus reluctantes procedant ad normam ss. canonum, et praesertim *cap. III, sess. XXV de Ref.* Conc. Trid., iis adhibitis executivis et coercitivis mediis quae magis efficacia et opportuna pro rerum adiunctis extitura sint.

Romae in Sede Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Ianuarii 1910.

M. Lega, *Decanus, Ponens.*
Gustavus Persiani.
D. Fridericus Cattani

L. ✠ S.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

SECRETARIA STATUS

I.

AD REV. D. CAN. CAESAREM BOCCOLERI, ARCHIPRESBYTERUM RAPALLI.

Il Santo Padre ha gradito l'omaggio del Bollettino del Santuario di N. S. di Mont'Allegro, interprete della pietà dei buoni Liguri per la Vergine SSma ed eco fedele delle grazie, colle quali la buona Madre corrisponde così largamente all'amore dei devoti suoi figli. Sua Santità ben di cuore benedice il prelodato Bollettino e quanti cooperano alla sua redazione e diffusione, allo zelo dei quali è lieto di assicurare ampio guiderdone nelle belle parole dell' Ecclesiastico « qui elucidant me, vitam aeternam habebunt ».

Mi valgo ben volentieri dell'occasione, per professarmi

della S. V. Rev.

Roma, 14 Dicembre 1909.

affezionatissimo

L. ✠ S.

R. Card. Merry del Val.

II.

AD VIROS CLARISSIMOS ANGELUM SAC. FONGOLI, IOSEPHUM BIANCHINI, IOSEPHUM MARIAM CROSTAROSA, FRANCISCUM COMITEM CONESTABILE DELLA STAFFA QUIBUS MUNUS DELATUM EST MODERANDI " ACTIONEM CATHOLICAM ., IN UMBRIA.

Illmi Signori,

Un vivo bisogno di azione cattolica si fa sentire anche nell'Umbria: ed il Santo Padre è stato ben lieto di apprenderlo dall'indirizzo che le

Loro Signorie, chiamate a dare, nell' Umbria istessa, vita ed incremento alla organizzazione sociale cattolica, con devoto pensiero, hanno a Lui rivolto, per avere colla benedizione apostolica un più sicuro pegno della benedizione di Dio.

Sua Santità si compiace di questo salutare risveglio delle coscienze a provvedere alla difesa e alla espansione della fede e della morale cristiana, e benedice di cuore il Signore che, mentre più minaccioso fanno gli empi sentire il grido di guerra, raddoppia le sue milizie e le prepara più compatte e vigorose alla battaglia e alla vittoria.

Ma non sarà coronato se non chi avrà legittimamente combattuto. E di questo l'augusto Pontefice desidera che siano ben penetrate le SS. LL. principalmente, che hanno il mandato di raccogliere e disciplinare le locali energie cattoliche. Raccogliere queste energie non sarà Loro difficile in cotesta regione così piena di fede: in cotesta terra in cui una ricca eredità di tradizioni francescane parla ancora così eloquentemente al cuore dei contemporanei. Ma adunare solo le moltitudini non basta; bisogna educarle alla vita cristiana, bisogna formarle a quell'apostolato popolare che, coll'azione cattolica, vuole la Chiesa ad esse affidato. Cattolici di fede sterile, inoperosa, o, peggio ancora, cattolici alla cui fede contraddicano le opere, non potranno mai essere braccia utili alla grande impresa della restaurazione sociale, la quale per potersi efficacemente diffondere deve incominciare da chi se ne professa apostolo. Non si contentino adunque Eglino di andare al popolo: si studino sopratutto di formarne l'anima profondamente cristiana.

Il Santo Padre confida che l'impulso che le LL. SS. daranno alla propaganda cattolica nell' Umbria sarà tale da assicurare pratici e durevoli risultati a bene delle anime ed a soddisfazione dei promotori stessi, i quali un giorno, rivolgendo lo sguardo sulle conquiste del loro apostolato, se ne potranno, giova sperarlo, santamente rallegrare « *ut qui laetantur in messe* ». E messe ubertosa fa invero sperare il ben noto zelo delle SS. LL. per la gloria di Dio. A questo zelo Sua Santità non dubita che darà efficacia maggiore la cooperazione dell' Episcopato Umbro che, conscio dei bisogni del tempo, volonteroso e concorde presterà Loro tutto l'appoggio della sua alta autorità: e questa alla sua volta sarà sprone di salutare e costante operosità al clero e principalmente ai parroci della regione. Unite così, nel nome e nella carità di Cristo, coi Loro Vescovi e col clero locale le LL. SS., in conformità delle direttive pontificie ed in piena dipendenza dalle quattro grandi Unioni nazionali, centri del movimento cattolico italiano, si consacreranno mente e cuore alla organizzazione dell'azione cattolica nel-

l'Umbria che « *madre gloriosa e privilegiata di Santi* » vedrà per essa rifiorire il regno di Dio nella famiglia e nella società.

Guardando fiducioso a questo lieto avvenire l'augusto Pontefice imparte alle SS. LL. l'apostolica benedizione e con essa invoca sulle Loro persone ed opere copiosa la benedizione di Dio, che fecondi i lavori ai quali sono per porre mano e sia augurio di prospero ed ampio successo.

Ed io mi valgo ben volentieri in quest' incontro per professarmi con distinta stima

delle SS. LL.

Roma, 3 Gennaio 1910.

Devmo

L. ✠ S. R. Card. Merry del Val.

III.

AD PETRUM PEDACE, PRAESIDEM COETUS REGIONALIS CALABRIAE, OB INSTAURATAM IN CALABRIA ALACRIOREM ACTIONEM CATHOLICAM.

Il Santo Padre ha ricevuto e letto con piacere il devoto indirizzo che V. S., in nome di codesto Consiglio Regionale della Gioventù Cattolica Italiana, Gli ha inviato alla vigilia di una più energica ripresa d'opera di organizzazione della gioventù cattolica calabrese. Questo salutare risveglio di azione cattolica in cotesta regione, in cui le tracce ancora profonde di non lontana catastrofe fanno sentire più vivo il bisogno di una risurrezione non solo materiale, ma ancora, e principalmente, morale e religiosa, apre l'animo a Sua Santità alle più liete speranze per l'avvenire di un popolo particolarmente caro al paterno Suo cuore. L'augusto Pontefice è pieno di fiducia nell' aiuto del Signore, il quale *mortifica* e *vivifica*, e confida nello zelo di V. S. e dei componenti codesto Consiglio Regionale, e nella docile corrispondenza dei giovani calabresi. E mentre ai primi, ad assicurare all'opera loro pratici e durevoli risultati, raccomanda una costante alacrità ispirata alle direttive pontificie ed in accordo con i centri maggiori del movimento cattolico nazionale, esorta i secondi ad aprire l'animo alla voce del Signore che, offrendo loro nella desiderata organizzazione una più larga partecipazione ai divini beneficî, li invita a crescere e nell'età e nella grazia dinanzi a Dio e dinanzi agli uomini. L'episcopato ed il clero regionale, conscî della propria missione e dei bisogni del popolo alle loro cure affidato, vorranno ben volentieri dividere le fatiche ed i meriti di questo santo apostolato e concorrere anch'essi a preparare a coteste desolate terre nuove genera-

zioni dalla fede viva e santamente operosa. A fortificare intanto lo zelo di V. S. e di quanti la coadiuvano in questa benefica impresa, ed a renderlo fecondo di frutti di eterna vita, il Santo Padre imparte a tutti ed a ciascuno in particolare l'apostolica Benedizione.

Ed, io lieto di aver colla presente eseguito l'onorifico incarico affidatomi dall'augusto Pontefice, mi valgo ben volentieri dell'incontro per professarmi della S. V.

Roma li 15 Gennaio, 1910.

Devotissimo
R. Card. Merry del Val.

IV.

AD HENRICUM LUCIEN-BRUN, DIRECTOREM PERIODICI " REVUE CATHOLIQUE DES INSTITUTIONS ET DU DROIT ", OB ACCEPTAS OMINATIONES.

Monsieur le Directeur,

Le Saint Père m'a chargé de vous exprimer les sentiments de grande bienveillance, avec lesquels Il a agréé les vœux que vous Lui avez offerts en votre nom et au nom de tous les hommes éminents qui prennent part aux travaux et congrès de Iurisconsultes catholiques, et sont vos collaborateurs à la *Revue catholique des Institutions et du Droit*. Le Saint Père est heureux de vous donner en cette occasion les encouragements les plus affectueux pour que vous continuiez la tâche entreprise. Dans les circonstances si graves dans lesquelles se trouve la France catholique, alors que le pouvoir législatif n'est malheureusement trop souvent aux mains des ceux qui le détiennent, qu'un instrument de persécution, il est nécessaire que des hommes, joignant à des principes religieux inflexibles une connaissance approfondie des questions juridiques, puissent venger le droit trop souvent méconnu, et tout au moins, éclairer ceux qui font les lois, ceux qui les appliquent, et ceux qui les subissent.

Le Saint Père, en gage de Sa paternelle affection, vous accorde à tous la Bénédiction apostolique.

Je vous prie d'agréer, monsieur le Directeur, l'expression de mon entier dévouement en Notre Seigneur.

Le 17 Janvier 1910.

R. Card. Merry del Val.

V.

AD R. P. D. IACOBUM CARDONA, EPISCOPUM TITULAREM SIONENSEM, OB COLLECTAM STIPEM SUMMO PONTIFICI OBLATAM.

Muy Venerable Sr. Obispo,

Con su atenta carta, he recibido el óbolo que en nombre propio y de los Capellanos del Ejército, sujetos á su jurisdicción delegada, remite V. para remediar las muchas necesidades del Sumo Pontífice, acompañándolas muy dignamente con las frases del mayor respeto y de la más profunda adhesión.

Muchas gracias tengo encargo de darle, en nombre del Santo Padre por acto de tan generosa caridad; pero se las doy mucho mayores, Sr. Obispo, aprovechando la ocasión de escribirle para agradecerle el celo pastoral con que V. ha trabajado y trabaja para que el clero Castrense de España sea un clero distinguido por su piedad y celo sacerdotal en el delicado desempeño de sus ministerios. Ha sido muy consolador para el paternal corazón de Su Santidad el saber los ejemplos de celo y valor que acaba de dar ese clero, en las dolorosas circunstancias por que acaba de atravesar España.

Particípeles á todos una especialísima Bendición apostólica; y dígnese aceptar los afectos con que me es muy grato reiterarle de V. Sr. Obispo, atento seguro servidor.

21 Enero 1910.

R. CARD. MERRY DEL VAL.

VI.

AD R. P. D. LEONEM ADULPHUM AMETTE, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, DE NUPERRIMA CLADE PARISIENSI.

Monseigneur,

Le Saint Père a accordé bien volontiers à Votre Grandeur, ainsi que je vous l'ai télégraphié, la faculté de donner les dispenses qui vous paraîtraient nécessaires, relativement aux observances du Carême. Sa Sainteté a désiré être tenue au courant de toutes les nouvelles de France, et Elle a été heureuse d'apprendre qu'elles sont meilleures depuis quelques jours.

Mais la pensée du deuil qui vous afflige remplit toujours de compassion Son cœur paternel, particulièrement sensible à tout ce qui touche

votre patrie bien aimée. Le magnifique élan de charité avec lequel les victimes des inondations sont secourues, a été pour le Saint Père un sujet d'admiration et de consolation.

Votre Grandeur a donné un bel exemple en surmontant toutes les fatigues pour se rendre, en ces heures tragiques, auprès de son peuple si affligé.

Dans les autres régions de la France semblablement éprouvées, les premiers pasteurs, le clergé, les religieuses, les associations catholiques ont été fidèles, comme à Paris, aux traditions séculaires de l'Eglise qui, à côté des ruines amoncelées, a toujours multiplié les merveilles de sa générosité, de son dévouement et de son héroïsme.

En même temps, la prière expiatrice qui s'élevait des hauteurs de Montmartre pour implorer la miséricorde du Cœur Sacré de Jésus, rayonnait comme une céleste lumière sur les circonstances douloureuses que Dieu avait permises.

Emu par ce spectacle et regrettant seulement de ne pas avoir pu contribuer encore plus largement aux besoins créés par un si grand désastre, c'est de tout cœur et avec effusion que le Saint Père Pie X vous accorde ainsi qu'à votre peuple le bienfait de la Bénédiction apostolique.

Je vous prie, Monseigneur, de vouloir bien agréer l'expression de mes sentiments très dévoués en Notre Seigneur.

Le 5 Février 1910.

R. Card. Merry del Val.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI SACRAMENTI

La prova scritta per il concorso ad un posto di ufficiale minore nella Sacra Congregazione per la disciplina dei Sacramenti, indetto il giorno 19 Gennaio p. p., avrà luogo il 12 Marzo.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Stamane, primo febbraio 1910, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre si è tenuta la Congregazione Generale dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella Causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Francesco Maria Paolo Libermann, fondatore della Congregazione del Sacro Cuore di Maria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Il Santo Padre, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnato di nominare:

Protonotari apostolici ad instar:

30 Decembre 1909. — Il Rev. D. Giuseppe Dahl, Vicario Generale della dioc. di Spira e Preposto della Chiesa Cattedrale.

Prelati domestici:

22 Decembre 1909. — Il Rev. D. Pietro Gajani, Parroco di S. Martino in Bologna;

— Mons. Paolo Pisanello, Parroco dell'Assunta ai Frari in Venezia e canonico onorario di S. Marco.

4 Gennaio 1910. — Il Rev. D. Carlo Braig, Prof. di teologia nell'Università di Friburgo.

7 Gennaio 1910. — Il Rev. D. Giovanni G. Mac Cort, già Prof. di teologia e Procuratore fiscale della Curia Arcivescovile di Filadelfia;

— Il Rev. D. Luca V. Mac Cabe, Prof. di teologia nel Seminario in Filadelfia;

7 Gennaio 1910. — Il Rev. D. Giorgio Bornemann, Rettore della Chiesa di S. Paolo in Reading, diocesi di Filadelfia.

8 Gennaio 1910. — Mons. Giacomo Hodr, Canonico della Cattedrale e Cancelliere Vescovile della diocesi di Brünn.

ONORIFICENZE

Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnata conferire le seguenti onorificenze:

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

29 Decembre 1909. — Al Sig. Massimiliano Wallraf, Prefetto di Colonia;

— Al Sig. Rodolfo Schmidt, Presidente Capo delle ferrovie del distretto di Colonia;

— Al Sig. Carlo de Weegmann, Custode Capo della Polizia in Colonia;

— Al Sig. Federico Carlo Heimann, Architetto del Municipio di Colonia;

— Al Sig. Conte Agostino de Galen, Cameriere Segreto di Spada e Cappa di S. S., della diocesi di Colonia;

— Al Sig. Barone Massimiliano de Geyr-Schweppenburg, Cameriere Segreto di Spada e Cappa di S. S., della diocesi di Colonia.

10 Gennaio 1910. — Al Sig. Enrico Rillard de Verneuil, Vice-Presidente del Consiglio dei Pellegrinaggi dell'Associazione di N. Signora della Salute, della diocesi di Soissons.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

30 Decembre 1909. — Al Sig. Angelo Brunetti, della diocesi di Bologna.

4 Gennaio 1910. — Al Sig. Gabriele Guignony, Vice-Console onorario di Francia, benefattore della Missione cattolica in Abissinia.

11 Gennaio 1910. — Al Sig Avv. Giuseppe Sjongers in Anversa, diocesi di Malines.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe militare:

4 Gennaio 1910. — Al Sig. Conte Ladislao Cziráky di Cziràk e Dénesfalva, già addetto all'Ambasciata d'Austria-Ungheria presso la S. Sede.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro con placca:

30 Decembre 1909. — Al Sig. Rodolfo Marschall, Prof. incisore a Vienna.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro con placca:

29 Decembre 1909. — Al Sig. Carlo Laach, Direttore delle Ferrovie in Colonia;

— Al Sig. Kantz Mattia, Ispettore di Polizia in Colonia.

4 Gennaio 1910. — Al Sig. Ercole Grossoni, Presidente del Circolo del SS. Cuore di Gesù in Milano.

7 Gennaio. — Al Sig. Carlo Beccari, Ing. addetto all'ufficio del Foriere Maggiore dei SS. Palazzi Apostolici, Roma.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari:

5 Gennaio 1910. — Mons. Clemente Micara.

7 Gennaio. — Mons. Carlo Bilcih, della archidiocesi di Olmütz;

— Mons. Giovanni Litwinowicz, della archidiocesi di Leopoli.

17 Gennaio. — Mons. Alessandro Carlo de Mahien.

18 Gennaio — Mons. Gaetano Dattilo, della diocesi di Cosenza.

22 Gennaio 1910. — Mons. Giovanni Martino De Almeida, Parroco di Bello Horizonte (Brasile);

— Mons. Francesco Beziák, della diocesi di Cassovia.

— Mons. Giuseppe Lentzen, della archidiocesi di Colonia;

— Mons. Alberto Meienberg, della diocesi di Basilea.

9 Febbraio 1910. — Mons. Ilario Zanoni, della diocesi di Verona;

— Mons. Mattia Fischmeister, della diocesi di Budweis.

Camerieri d'onore in abito paonazzo:

7 Gennaio 1910. — Mons. Costantino Kuryllo, della archidiocesi di Leopoli;

— Mons. Carlo Lorenzetti, della diocesi di Massa Carrara;

— Mons. Vincenzo Martinez Gámes, della diocesi di Jaen;

— Mons. Francesco Macioce, della diocesi di Sora.

22 Gennaio 1910. — Mons. Giuseppe Alessi Battù, della diocesi di Piazza Armerina.

Camerieri d'onore di spada e cappa soprannumerari:

12 Gennaio 1910. — Il Sig. Conte Paolo Ceccopieri.

Cappellani segreti d'onore:

7 Gennaio 1910. — Mons. Agnello Marrazzo, della diocesi di Nocera dei Pagani.

S. CONGREGATIO RITUUM

PAG.

I. *Aurelianen.* - Decretum approbationis Officii et Missae Beatae Ioannae de Arc, Virg. - *25 aug. 1909* 64

II. *Ratisbonen.* - De « Postcommunione » in Missa SS. Perpetuae et Felicitatis MM. et « Communione » in Missa S. Agnetis secundo. - *3 dec. 1909* 75

III. *Romana* seu *S. Ludovici.* - Decretum introductionis causae pro beatificatione Ven. Servae Dei Philippinae Duchesne e Societate Sororum a Sacro Corde Iesu. - *7 dec. 1909* 76

IV. *Romana* seu *Barcinonen.* - Decretum introductionis causae pro canonizatione B. Bonaventurae a Barcinone, laici professi Ord. Fratrum Minorum S. Recessus S. Bonaventurae de Urbe fundatoris. *7 dec. 1909* 79

V *Curien.* - De offertorio in Missis cantatis. - *11 dec. 1909* 81

VI. *Cephaluden.* - De quibusdam peculiaribus consuetudinibus in officio, in missa, aliisque sacris functionibus. - *16 dec. 1909* 81

SACRA ROMANA ROTA

Calatanisiaden. - Iurispatronatus. *10 ian. 1910* 83

SECRETARIA STATUS

I. Ad R. D. Can. Caesarem Boccolieri, Archipresbyterum Rapalli. - *14 dec. 1909* 88

II. Ad viros clarissimos Angelum sac. Fongoli, Iosephum Bianchini, Iosephum Mariam Crostarosam, Franciscum comitem Conestabile Della Staffa, quibus munus delatum est moderandi « Actionem catholicam » in Umbria. - *8 ian. 1910* 99

III. Ad Petrum Pedace, Praesidem coetus regionalis Calabriae, ob instauratam in Calabria alacriorem actionem catholicam - *15 ian. 1910* 90

IV. Ad Henricum Lucien-Brun, Directorem periodici « Revue catholique des Institutions et du Droit », ob acceptas ominationes. - *19 ian. 1910* 91

V. Ad R. P. D. Iacobum Cardona, Episcopum titularem Sionensem, ob collectam stipem Summo Pontifici oblatam. - *21 ian. 1910* . . 92

VI. Ad R. P. D. Leonem Adulphum Amette, Archiepiscopum Parisiensem, de nuperrima clade Parisiensi. - *5 feb. 1910.* 92

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Sacramenti. *Avviso di concorso* 94

II. S. Congregazione dei Riti. *Congregazione generale* . . . . . »

III. Segreteria di Stato. *Nomine e onorificenze* . . . . . »

IV. Maggiordomato di Sua Santità. *Nomine* 96